

DON BOSKO

SALEZIJANSKI VESTNIK 3

Glasilo za salezijansko družino in prijatelje don Boska

maj–junij 2008

4 V SREDIŠČU MLADI

Velika violina na majhnih ramenih

Janez Vodičar

10 NAŠ POGOVOR

Daj mi duše, drugo vzemi

dr. Alojzij Slavko Snoj

12 OČE IN UČITELJ

Pouk v veri - temelj vzgoje

Pascual Chávez

16 STRAN MLADIH

Tudi šport ima dušo

PGSI 2008

19 SVETLE ZVEZDE SALEZIJANSKE DRUŽINE

Sv. Marija Dominika Mazzarello

Teresio Bosco

21 MISIJONI

Pomoč brez napotnice

Jože Andolšek

31 NAŠI VZORI-MOŽ, KI JE ŽIVEL SANJE

Dva stebra

Cerkev se čuti resnično spodbujena glede vprašanja vzgoje, kajti ona je vedno tam, kjer gre za človeka, saj »je človek prva pot, ki jo mora Cerkev prehoditi pri izpolnjevanju svojega poslanstva«. To seveda vključuje pravo prednostno ljubezen do mladine.

Pojdimo k mladim: to je prva in temeljna vzgojna zahteva. »Gospod me je poslal za mlade!« V tej don Boskovi trditvi opazimo njegovo temeljno apostolsko odločitev, ki izbere revno mladino, tisto iz ljudskih slojev in najbolj ogroženo.

Radi se spominjamo čudovitih besed, ki jih je don Bosko namenil svojim fantom in ki pomenijo pristno sintezo njegove temeljne odločitve: »Zavedajte se, da kolikor me je, sem ves za vas, podnevi in ponoči, zjutraj in zvečer, v vsakem trenutku. Moj edini cilj je poskrbeti za vaše moralno, intelektualno in telesno dobro. [...] Za vas študiram, za vas delam, za vas živim in za vas sem pripravljen dati tudi življenje.«

Janez Pavel II., Juvenum Patris, 13.

Foto: B. Kralj

 SALEZIJANSKI VESTNIK
dvomesečnik

Glasilo za salezijansko družino
in prijatelje don Boska

Številka 3 | skupna številka 553

Leto 2008 | letnik 81

ISSN 0353-0477

UREDNIK

mag. Marjan Lamovšek

UREJA UREDNIŠKI ODBOR

**mag. Janez Potočnik, Ivan Turk,
s. Marija Žibert, Janez Krnc,
mag. Marko Košnik**

LEKTORIRANJE

Jerneja Kovšca

GRAFIČNA ZASNOVA

Toni Anžlovar & MM

RAČUNALNIŠKI PRELOM

Marko Suhoveršnik

DISTRIBUCIJA IN STIKI

mag. Janez Potočnik

IZDAJATELJ

Salezijanski inšpektorat v Ljubljani

ZALOŽBA

Salve d.o.o. Ljubljana

TISK

Tiskarna Schwarz, Ljubljana

Salezijanski vestnik je

l. 1877 ustanovil sv. Janez

Bosko, v slovenskem jeziku

je začel izhajati l. 1904.

Danes izhaja v 56 narodnih izdajah,

v 29 jezikih in v 135 državah.

Darove za vzdrževanje Salezijanskega
vestnika in za druge namene lahko
nakažete na račun, vpišete namen plačila.

Salezijanci | Rakovniška 6 | 1000 Ljubljana

S156 2420 0900 4141 717 sklic **00 06**

NASLOV UREDNIŠTVA

Salezijanski vestnik

Rakovniška 6

1000 Ljubljana

telefon: **01/42.73.028**

e-pošta: **vestnik@salve.si**

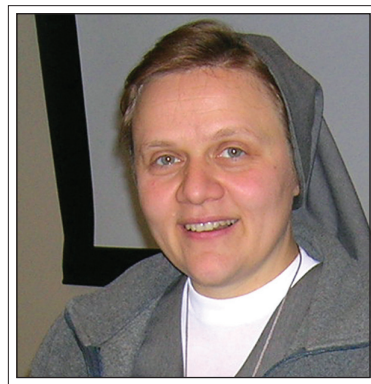
splet: **www.donbosko.si**

OB MARIJI NAM JE LEPO

s. MOJCA ŠIMENC, inšpektorica HMP

Dragi prijatelji! V najlepšem mesecu leta mislimo na Marijo, Jezusovo mater, našo pomočnico. Sicer so Marijina svetišča širom domovine skozi vse leto cilj romarjev, ki pri Mariji iščemo moč in pomoč, v tem mesecu bodo pa še bolj.

Do Marije vodita dve poti. Prva je pot pobožnosti. Dobro poznamo to pot. Pomeni po eni strani zunanjo, vidno, in po drugi čustveno plat odnosa do Marije. Pod vidno plat spadajo slovesnosti, romanja, procesije z lučkami, spominki ... Pod čustveno plat ... – saj mi ni treba posebej razlagati, kajne? – to, da nam je ob Mariji lepo. Da priteče solza – sreče, kesanja, upanja ... Da si rečemo: »Tako lepo je kot v nebesih.« V našem narodu je pot pobožnosti do Marije močno ukoreninjena.

Druga pot je pot duhovnosti. Ta pot vodi v Sveto pismo in v naše življenje. V Svetem pismu najdemo dogodke, ki so Marijo zaznamovali in oblikovali: oznanjenje, obiskanje, darovanje Jezusa v templju, Kana v Galileji, Kalvarija, binkoštna dvorana. V vsakem od teh dogodkov opazujemo, kako jih je živela Marija in kaj ji je Bog govoril. Odkrivamo njene notranje drže, npr. velikodušnost in razpoložljivost ob oznanjenju, usmiljeno in prehitvajočo ljubezen v Kani ... Ko prepoznamo te Marijine drže, se nato vprašamo: Ali se v mojem življenju dogaja kaj podobnega? Kdaj, kje se dogaja Božje »oznanjenje«, Božji klic meni v mojem vsakdanu? Kaj mi Bog sporoča? Kaj pričakuje od mene? Kje in kdaj je moja Kana – trenutek, ko opazim, da ljudem primanjkuje neka duhovna ali materialna dobrina? Kaj takrat lahko storim? Česa se lahko naučim od Marije?

Na ta način Marijina notranjost, njen duh, postaja del mojega življenja.

Pot duhovnosti in pot pobožnosti. Obe sta nam potrebni. Ko se v našem življenju povežeta v eno, takrat nas Marija lahko popelje k Jezusu.

Mojca Šimenc

Velika violina na majhnih ramenih

BESEDILO: JANEZ VODIČAR; FOTO: GREGA VALIČ

Vredno je iti kdaj mimo kakšne glasbene šole. Poleg zanimivega zlivanja najrazličnejših zvokov, ki bi jim težko rekli glasba, nalaganja in zlaganja otrok iz in v avtomobile, bi si vsak neobremenjen opazovalec z lahkoto pridobil na kupe veščin, kako prepričati otroka v smiselnost njemu zoprne dejavnosti. Starši, stari starši in še drugi 'taksisti' so pravi mojstri motivacije. Otrok, ki je komaj kaj večji od svojega inštrumenta, poslušaja še poslednje opomine o tem, kako mora igrati, poslušati, sodelovati. Saj se človeku zasmili, ko potem, kadar je odprto okno, slišiš še karajoče učiteljeve besede: »Spet nisi vadil!« Pri šestih, sedmih letih mora iz dneva v dan žuliti dolgočasne lestvice in končno nekaj mesecev pesmico, ki jo bo zaigral pred radovednim poslušalstvom na obveznem nastopu. Že tako obremenjeni starši opravljajo poleg taksi službe še nadzornika, plačnika in priganjalca, v največji meri pa so oni sami največji navdušenci. Se vse to izplača, predvsem vzgojno?

Mnogi danes govorijo, da je vseeno, kakšno kulturo gojimo, pomembno je le, da se v njej počutimo dobro. Naj imajo mladi take ali drugačne navade, kulturne okuse, pri tem jih je treba podpreti. Ustvarjalnost za vsako ceno. Ni se treba ozirati na to, če bo ta svobodni umetnik pokracal vse stene baročnih zgradb ali proizvajal hrup, ki bo pregnal vse živali. Ustvarjalnosti se ne sme zatirati. Modna industrija to pridno uporabi. Zmore hitro slediti, celo prehitveva mlade v izdelkih, ki so jim po okusu. Le nekateri naivneži vztrajajo in poskušajo pri tem ohraniti določeno mero. Predvsem želijo ohraniti nekaj kulture, ki so jo podedovali po svojih starših, nekaj vzvišenosti visoke umetnosti, olikanega vedenja, izpiljenega govorjenja. Takih se hitro prime vzdevek starokopitnežev.

Menda niso vsi starši, ki iz tedna v teden dobesečno vlačijo otroke v glasbene

šole, starokopitneži? V glasbeni šoli vsaj na začetku ne podpirajo pretirane ustvarjalnosti. Z dolgočasnimi vajami otroci drgnejo stare inštrumente prav tako, kot so to počeli njihovi starši. Na nastopih izvajajo podobne skladbe kot njihovi predniki. Glasbeni pedagogi bi hitro našli razloge za tako utesnjen učni pristop. Najprej moraš obvladati instrument, se spoznati na preproste stvari, da boš tako razširil razpon svoje izraznosti. Z vajo dobivaš vedno več rutine in možnosti, da bolj sproščeno in raznoliko izraziš sebe, svojo ustvarjalno domišljijo. Čeprav so mnogi starši navdušeni nad glasbeno šolo predvsem, ker je to nekakšen statusni simbol, ker je danes treba otroku omogočiti čim več, ker se morda želijo z njim pobahati pred drugimi, jih večina prepričuje in spodbuja otroke v njihovo dobro.

Ko morajo zopet peljati otroka v glasbeno šolo in se vprašujejo, zakaj je to treba, si gotovo želijo predvsem vzgoje. Vzgoje mladega življenja v smislu kulturne širine in višine. V sebi čutijo, da je veliko bolje, če se otrok ukvarja z igranjem Mozarta, kot da bi se izziviljal z razbijanjem oken. Pomembneje se jim zdi, da zmore človek uživati v zapleteni kompoziciji nekega skladatelja kot pa v enostavnem pretepu na ulici. Ker verjamejo, da je človek ustvarjen za kaj več, kot samo za to, kar pred njega pade sredi življenja. Celoprepričani smo, da je ustvarjalnost lahko človekov največji okras. A samo vzgojena ustvarjalnost, kajti sicer mu je ta lahko tudi prekletstvo. Kako znajo biti ustvarjalni mučitelji, lopovi vseh barv in zločinci! Zato starši vztrajajo in poskušajo vse, da bi premagali odpor do glasbene šole, ker se zavedajo občutljivosti in pomembnosti odločitev na pragu življenja.

Želeli bi si samo še, da bi bili starši tako kot pri glasbi vztrajni še kje. Morda pri olikih, govorjenju, obnašanju ... Tudi pri tem smo lahko, žal, nečloveški. ■

TORINO–RIM

26. VRHOVNI ZBOR DON BOSKOVIH SALEZIJANCEV

Po Konstitucijah Družbe sv. Frančiška Saleškega ali don Boskovich salezijancev je vrhovni zbor, ki ga salezijanci redno obhajamo vsakih šest let, poglavitno znamenje edinosti Družbe v njeni različnosti. Od 23. februarja do 12. aprila 2008 je potekal 26. vrhovni zbor. 233 delegatov in inšpektorjev iz vseh salezijanskih inšpektorij ga je začelo z romanjem po don Boskovich krajih, nadaljevalo in zaključilo pa v generalni hiši v Rimu. Vrhovni predstojnik Pascual Chávez, ki je zbor tudi sklical, je za temo izbral don Boskovo geslo »Daj mi duše, drugo vzemi«. Salezijanci delegati smo skupno premišljevali in načrtovali, kako ohraniti zvestobo evangeliju in don Boskovi karizmi ter poglobiti čut za potrebe mladih v času in kraju.

V vsej luči se je pokazala svetovna razsežnost naše Družbe, s tem pa tudi mednarodnost in medkulturnost. A don Boskova karizma nas združuje in povezuje v oznanjevanju evangelija mladim. To so bile tudi glavne teme tega zbora in velika želja ponovno izvoljenega vrhovnega predstojnika Pascuala Cháveza: vrnitev k don Bosku, njegovemu združenju z Bogom in njegovi pastoralni vnemi; vrnitev k naši prvi nalogi oznanjevanja vesele novice na vseh področjih, predvsem med ubogimi mladimi; s svojim pričevanjem dajati odgovore na nove izzive sodobne družbe in mladih, k čemur nas je povabil tudi papež Benedikt XVI.

V slabih dveh mesecih skupnega življenja smo tako začrtali delovanje Družbe za prihodnjih šest let in pomagali novoizvoljenemu vodstvu usmeriti pogled v pomoč našemu redovniškemu življenju in delu.

Marko Suhoveršnik

Foto: © L'Observatore Romano

Vrhovno vodstvo salezijanske družbe za šestletje 2008–2014

Foto: T. Martin

Sobratje pomočniki na 26. vrhovnem zboru

Foto: T. Martin

Zborovalci na skupnem zasedanju v veliki dvorani Salesianuma v Rimu

Foto: Heres

Člani društva Heres na duhovnem vikendu v Veržeju

Foto: M. Suhoversnik

Otroci iz Šentruperta odkrivajo Pohorje na počitniškem vikendu družin

ŠENTRUPERT-POHORJE DRUŽINSKE POČITNICE

Kaj imajo skupnega gozd, sneg, toča, sonce in smeh? Na to vprašanje bi znale odgovoriti družine, ki so del prvomajskih počitnic preživele v Dominikovem domu na Pohorju.

Že vrsto let mlade družine na pobudo župnika Mirka Simončiča organizirajo del svojega prostega časa za preprost skupni oddih, ki se vedno spremeni v koristno izmenjavo vzgojnih informacij in izkušenj. V sproščenem ritmu in medsebojnem

druženju smo tudi letost raziskali Osankarico, Črno jezero in Tri Kralje, ki se nahajajo na zahodnem delu Pohorja. Tokrat se je izjemoma zgodilo, da smo morali pri vsakem obroku čakati starše, ki se nikakor niso držali dogovorjenega urnika. Dominikov dom nam je nudil s svojimi prostori možnost za telesno rekreacijo in duhovno potešitev, da smo se tudi na teh počitnicah odprli drug drugemu in poglobili svoje medsebojne odnose tako v družinah kot med družinami.

M. Suhi

VERŽEJ DUHOVNI VIKEND HERESA

Mladinsko društvo Heres nekdanjim dijakom Gimnazije Želimlje daje možnost, da se srečujemo tudi v študentskem obdobju. Skozi vse leto poskrbimo, da se vedno kaj zanimivega dogaja: športni turnirji, filmski večeri, mednarodno sodelovanje, ples, potopisna predavanja; poleg tega pa seveda velik poudarek dajemo tudi duhovnosti.

Drugi vikend v aprilu smo preživeli v Veržeju. Janez Vodičar je s sodelavkama za nas pripravil program na temo Odnos do svojega telesa, ves čas pa sta bila z nami tudi Peter Končan in Klemen Balažič. Skupne urice smo zapolnjevali z individualnim in skupinskim delom, z razmišljanji, pogovori ter z obilico smeha in dobre volje.

S podobnimi vikendi bomo nadaljevali tudi v prihodnje, saj nam dajejo priložnost, da se malo ustavimo in razmislimo o svojem življenju, da se v sproščenem ozračju srečamo s starimi prijatelji ali pa spoznamo nove, ki smo jih v gimnazijskih letih morda poznali samo po imenu.

Katja Trtnik

7. junij 2008

Črno jezero, Ljubljana Rakovnik
Črna Mura, Veržej
Črno morje, Ankaran

Več na str. 30

RAKOVNIK DON BOSKO FEST 2008

Mladi iz salezijskega mladinskega gibanja so s podporo salezijancev in sester hčera Marije Pomočnice tudi letos pripravili festival za animatorje – Don Bosko Fest, ki je potekal v soboto, 5. aprila 2008, na Rakovniku v Ljubljani.

Festival je bil namenjen animatorjem na slovenskih župnijah, počitniških programih, duhovnih vajah ter vsem tistim, ki sodelujejo pri pripravi in izvedbi oratorijev. Letos sta bila namreč prvič združena Don Bosko Fest in pomladansko srečanje animatorjev oratorija. Geslo letošnjega festivala je bilo: »Bodi za!«

Dogajanje se je pričelo z ogrevanjem, med katerim so udeleženci opravili nekaj nalog in pot nadaljevali proti cerkvi. Sledila je mladinsko obarvana sv. maša; mašo je ob somaševanju drugih duhovnikov daroval g. Tone Ciglar. V nagovoru mladim je poudaril, kako pomembno je za vsakega izmed nas, da zna in zmore reči »Sem za!« Za don Boska, za mlade, za Jezusa, za darovanje. Vse prisotne je vzpodbudil, da se vkrcamo na ladjo kot učenci in dovolimo, da nas skupaj z Jezusom odnese na valove sveta, da bo jutrišnji dan res naš!

Sledile so štiri poučne delavnice: »12 Pavlovih poti«, ki jo je vodil g. Janez Žakelj, »Kaj vse se najde pod cerkveno streho«, ki jo je vodil p. Miran Špelič, »Janez in njegova želja vseh želja«, ki jo je vodila s. Majda Pangeršič in »Gledaš me?! Ups!«, ki jo je vodila s. Andreja Godnič.

V popoldanskem času pa je bilo na programu 30 zabavnih delavnic, v katerih so se anima-

torji lahko zabavali ter hkrati pridobivali veščine in ideje, ki jih bodo spretno vključili v svoje animatorsko delo.

Uradno dogajanje se je sklenilo kmalu po 16. uri, a mnogi so se še zadržali v druženju s prijatelji, na športnih turnirjih, ob plesu ali v klepetu.

»Biti z don Boskom je vedno praznik, je fešta!« (T. Ciglar).

Matjaž Knez

Vse foto: P. Belak

**SALEZIJANSKI
VESTNIK** 3

Glasilo za salezijansko družino in prijetelje don Boska

maj-junij 2008

dramatski | letnik LXXVI | skupna številka 333 | www.donbosko.si

**VSAK DRUGI
MESEC
DON BOSKO
PRI TEBI DOMA!****Salezijanski vestnik
podarjamo tistim,
ki ga želijo.**

Leta 1877 ga je ustanovil
sv. Janez Bosko,
v slovenskem jeziku
izhaja od leta 1904.

Po don Boskovi zamisli
je SV dar vsem (torej zastoj),
ki s simpatijo spremljajo
salezijansko delo
med mladimi in v misijonih.
Hvaležni pa smo za vsak dar,
ki nam pomaga
pri kritju stroškov.

**Ponudite ga svojim sorodnikom
in prijateljem.
Tako nam sporočite
spremembo
naslova.**

**Naslov:
SALEZIJANSKI VESTNIK**Rakovniška 6
1000 LJUBLJANAtel.: **01/42.73.028**faks: **01/42.80.579**e-pošta: **vestnik@salve.si**

Marijin mesec maj

Mesec maj je v duši slovenskega kristjana globoko zasidran kot Marijin mesec, mesec šmarnic in romanj v njena svetišča. Maj je tudi na poseben način mesec Marije Pomočnice, ki ji je posvečeno osrednje slovensko romarsko svetišče na Brezjah, ter za vse članke salezijanske družine njeno svetišče na Rakovniku.

Vsem članom salezijanske družine, Marijinim častilcem in prijateljem sv. Janeza Boska je mesec maj posebno pri srcu, da Mariji izrazimo svoje češčenje, zaupanje vanjo in zahvaljevanje za mnogotere milosti, ki smo jih prejeli po njeni priprošnji. V duši nam odmevajo don Boskove misli: "Brez Marije nisem nič! Marija je storila vse. Če bi stokrat bolj zaupal, bi stokrat več storil."

Iz don Boskove velike ljubezni in hvaležnosti do Marije se je tudi porodilo ZMP. Tako je 24. maj posebno slovesen praznik za vse članke združenja. Letos 24. maj, sobota, sovпада z molitvenim

dnevom za duhovne poklice in s spomladanskim romarskim shodom. Člani ZMP petih krajevnih združenj (Maribor, Murska Sobota, Rakovnik, Šentrupert, Veržej) bomo porovali k Mariji Pomočnici na Rakovnik. Sodelovali bomo pri molitvi za duhovne poklice z začetkom ob 9. uri. Med sveto mašo ob 11. uri bo slovesnost izpovedi obljub novih članov. Po maši se bomo skupaj poveselili tega dogodka in si prijateljsko razdelili dobrine. Ob 14.00 bomo Mariji v zahvalo zapeli litanije in prejeli evharistični blagoslov.

Dragi častilci Marije Pomočnice, pridružite se nam pri tem lepem in pomenljivem slavlju; morda boste tudi vi začutili Marijin klic, da bi pobožnost do nje in širjenje njenega češčenja, kot to goji ZMP, postala tudi vaša stalna drža.

Marija Pomočnica na Rakovniku vas ljubeznivo vabi in z radostjo pričakuje.

Tone Ciglar

Daj mi duše, drugo vzemi

26. vrhovnega zbora salezijancev, ki je bil med 23. februarjem in 12. aprilom v Italiji, sta se iz Slovenije udeležila inšpektor, dr. Alojzij Slavko Snoj, in delegat Marko Suhoveršnik. Marko je z zbora sproti poročal na svojem spletniku (blogu), svoje vtise pa nam v tem pogovoru predstavlja gospod inšpektor.

Nam lahko poveste, kaj sploh je vrhovni zbor salezijancev?

Predvsem je milost. Je bratsko srečanje, na katerem člani salezijske družbe – po predstavnikih z vsega sveta – skupno premišljajo, kako bi ostali zvesti Jezusovemu evangeliju in ustanovitelju, svetemu Janezu Bosku, ki nam daje zgled za ustvarjalno učlovečenje Jezusa, Dobrega pastirja, v našem času. Zvestoba don Bosku zato danes pomeni živeti in razvijati njegovo karizmo, poseben Božji dar, ki ga navdihuje Sveti Duh: ljubezen do mladih in njih vsestranski blagor. Zato sodelujemo z vsemi, ki jim je vzgoja mladih pri srcu. Vrhovni zbor je tudi poglobitveno znamenje edinosti Družbe v njeni različnosti, saj je razširjena po vsem svetu.

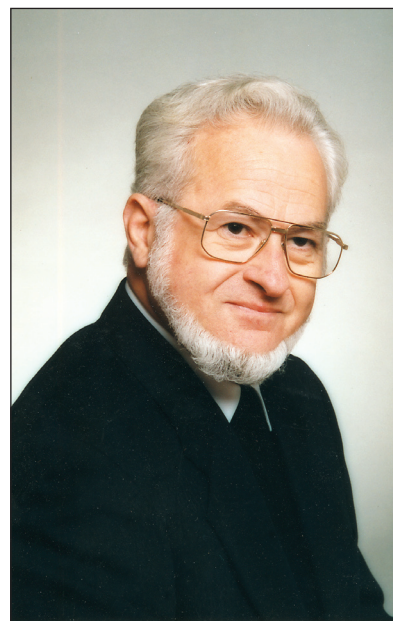
Zbora se je udeležilo 233 zborovalcev?

Salezijanci smo zelo povezani med seboj, saj je družinsko ozračje ena od don Boskovih mojstrov. Živimo v 1877-ih skupnostih (prišteje se jim še vsaj 163 navzočnosti); te so povezane v 97-ih

inšpektorijah ali samostojnih področjih, ki delujejo v 129-ih državah oziroma narodih. Vsako področje vodi višji predstojnik ali salezijanski inšpektor, na inšpektorialnem zboru pa sobratje izvolijo delegata za vrhovni zbor. Tako nas je bilo – skupaj z vrhovnim vodstvom – 233 zborovalcev. Zastopali smo 15634 sobratov. Trenutno moremo tem prišteti še 117 salezijanskih škofov in 484 novincev.

Kako se izbere delegate in kako to, da je Slovenija tja poslala sobrata pomočnika in ne duhovnika?

Don Bosko si je v svoji Družbi vzgojil vrsto sodelavcev. Nekateri so postali duhovniki, drugi pa ne – in tako je še danes; tem salezijancem pri nas pravimo sobratje pomočniki (bratje). Don Bosko jih je zelo cenil, saj je dejal, da pridejo tudi tja, kamor duhovniki ne morejo: to so samostojna področja v raznih vzgojnih in drugih poklicih. Ker smo vsi salezijanci enakovredni člani Družbe, čeprav različnih poklicev, smo na pred-

dr. Alojzij Slavko Snoj, inšpektor

hodnem inšpektorialnem zboru (2007) izvolili za delegata sobrata pomočnika Marka Suhoveršnika, člana skupnosti Inšpektorialna hiša na Rakovniku, sodelavca pri založbi Salve, kjer je zelo uspešen pri grafičnem oblikovanju.

Zbor se je začel z romanjem v don Boskove kraje, nadaljeval pa v Rimu. Kako ste doživeli to romanje?

Ob vstopu v »salezijansko četrt« Torina nas pozdravi napis: »Valdocco je don Boskova zemlja. Ne vstopaj razmišljen. Glej jo kot posejano polje, kot dom, kjer je živel tvoj oče. Poslušaj.« Prevzema nas ta zemlja (ne le najboljša organizacija ves čas) in don Boskova karizma, ki dehti od tu po svetu. Trije dnevi salezijanske duhovnosti in izrednih doživetij sežejo v globino. Začnemo s somaševanjem v cerkvi sv. Frančiška Asiškega, kjer je z zdravamarijo 8. dec. 1841 Gospodov duh zanetil nov ogenj ljubezni, tokrat v don Boskovem

Tema 26. vrhovnega zbora je bila Daj mi duše, dugo vzemi ...

Dominik Savio je v don Boskovi sobi opazil ta napis (v latinščini!). Don Bosko mu ga je razložil: Duše so osebe, ljudje. Vsak človek ima dušo; to je najdragocenejša vrednota! Za rešitev te duše oziroma tega človeka je treba žrtvovati vse druge gmotne vrednosti. In Dominik je razumel to »izmenjavo«, zato se je tudi sam zavzel za reševanje svojih sošolcev: da bi postali boljši. To don Boskovo geslo je še vedno pomembno: pomagati mladim do poklica, do svobode in do priho-

zamenjali pa so se nekateri svetovalci.

Ena od pomembnih nalog vrhovnega zbora (vsakih šest let) je, da izvoli vrhovno vodstvo. Za devetega don Boskovega naslednika smo znova izvolili gospoda Cháveza, rojenega v Mehiki leta 1947, ki je leta 2004 obiskal tudi Slovenijo. Ima odlične kakovosti za to službo: je človek razuma in znanja (tudi več jezikov), predvsem pa srca in duha. Nekaj drugih se je pa zamenjalo. Za pokrajinskega svetovalca, ki ima nalogo animirati tudi naše področje, je izvoljen Štefan Turanský, vojvodinski Slovak, rojen v Jugoslaviji leta 1956, ki nas bo zanesljivo večkrat obiskal.

Katere sklepe, ki so za salezijansko družbo pomembni, ste sprejeli?

Bolj kakor sklepe, smo sprejeli en mali gozd smernic na naslednjih področjih: izhajamo iz don Boska, uresničujemo evangelizacijo, sklicujemo sodelavce, izpovedujemo uboštvo in odkrivamo nova obzorja. Znotraj teh sklopov je nastalo 17 delovnih smernic, pa še toliko in toliko napolnil za salezijanca, skupnost in inšpektorijo. Vrhovni predstojnik nam je rekel, da je to preveč. Po inšpektorijah naj izberemo kake tri neposredne naloge, pa nas bodo zanesljivo privedle do cilja: da bi se srce slehernega salezijanca znova razvnelo v zvestobi do našega svetega ustanovitelja in vzornika, v blagor mladih.

Kaj bo 26. vrhovni zbor prinesel naši inšpektoriji?

Z delegatom sva razmišljala, kaj bi bilo od vsega najpomembnejše za »»

Izročitev slovenskega darila vrhovnemu predstojniku ob ponovni izvolitvi

srcu – za mlade, nato so premišljevanja v kapeli Pinardi, cerkvi sv. Frančiška Saleškega, don Boskovih sobicah, oratoriju, cerkvi Marije Pomočnice. Tu na kraju zgoščene salezijanske svetosti ti zastane dih od bližine, od navzočnosti, od hrepenenja po nebesih! Romanje nadaljujemo v don Boskov rojstni kraj, kjer je njegova rojstna hiša in toliko drugih dragotin in sporočil. Še bi se rad vrnil.

dnosti; da se rešijo zasvojenosti s sebičnostjo, brezdeljem, omamo ... Salezijanci se želijo vrniti k don Bosku tako, da z geslom Daj mi duše, drugo vzemi iščejo mlade danes tam, kjer so, in da jim pomagajo smelo, veselo in uspelo iti v življenje. Za salezijance to pomeni: zvestoba don Bosku svetniku!

Za vrhovnega predstojnika je bil znova izvoljen Pascual Chávez,

» nas v prihodnje. Imeli smo nato že par srečanj: s člani inšpektorialnega sveta in z ravnatelji salezijanskih skupnosti. Naše moči gredo v tri smeri, ki jih ponazarjajo tudi trije simboli. Prvi simbol je salezijanski logo, to je hiška, ki ponazarja don Boska z mladimi oziroma skupino salezijancev: naša srca naj se znova razvnamejo v veri v veri za spoznavanje in posnemanje don Boska. Drugi simbol je misijonska palica Andreja Majcna; ta ponazarja njegovo in našo ljubezen do evangelizacijskega in misijonskega poslanstva, saj se navdihujemo ob njegovi svetniški podobi. Tretji simbol je znamenje don Boskovega svetišča v Mariboru; gradnja prve don Boskove cerkve na Slovenskem in zraven prostorov za mlade so resnično nova obzorja, prostranstva upanja.

Verjetno se nekateri delegati med sabo dobro poznate že od prej, spletejo pa se tudi nova prijateljstva.

Posebna vez med inšpektorijami in za hitrejšo komunikacijo so naši sobratje, ki so delovali kot misijonarji v drugih inšpektorijah, ali tisti, ki še vedno opravljajo svoje delo drugod oziroma so študirali skupaj. Z eno besedo: skupno poslanstvo je naša najmočnejša vez. Ob raznih priložnostih so nekateri od zborovalcev že obiskali našo deželo, ki jim je nadvse všeč. Lansko leto smo na primer imeli v Veržeju srečanje vseh severnoevropskih inšpektorjev in niso pozabili štajerskih gor. Pa tudi na vrhovnem zboru sva z Markom vsem postregla z našim sivim pi-notom. Tudi to odpravlja ovire in odpira srca za prijateljstvo.

Pogovarjal se je Klemen Ban

BESEDILO: dr. PASCUAL CHÁVEZ V.
ILUSTRACIJA: UMBERTO GAMBA

pouk v veri temelj vzgoje

»Naša umetnost vzgoje je pastoralna ne le zato, ker se rojeva in hrani iz pastoralne ljubezni, ampak tudi zato, ker je ves vzgojni proces usmerjen h krščanskemu cilju odrešenja in je prežarjen s to lučjo in milostjo.«

Za don Boska je bil pouk v veri temelj katerekoli vzgoje. Izrek, ki najbolje izraža njegovo misel, je: *pošteni državljani in dobri kristjani*. To pomeni, da morajo vrednote *naše svete vere* navdihovati in usmerjati razvoj sposobnosti mladega človeka. Vendar v kontekstu evolucije sodobnih družb ni razvidno, da bi morali vzgoja in evangelizacija iti z roko v roki in se medsebojno dopolnjevati. »Danes je težnja, da je vzgoja predstavljena predvsem v laični obliki.« Zelo lahko je interpretirati »strokovnost vzgojiteljev« tako, da se jih omeji zgolj na navadne učitelje. »Na žalost nevarnost preloma med kulturno nalogo in pastoralnim prizadevanjem ni zgolj navidezna. Vzgjajati in evangelizirati sta dve dejavnosti, sami po sebi različni [...], vendar enovitost osebe mladega človeka zahteva, da ju ne ločujemo.« Vzgojna dejavnost se umešča v področje kulture in je del zemeljskih stvarnosti; tiče se procesa privzemanja celote človeških vrednot. Njen smoter je promocija človeka oz. da se odraščajoči nauči poklica *biti oseba*.

Gre za proces, ki je dolgotrajen in postopen. »Bolj kot k vsiljevanju pravil in norm teži k temu, da svobodo napravlja vedno bolj odgovorno, razvija dinamizem osebe, sklicujoč se na njeno vest, pristnost njene ljubezni in na njeno družbeno razsežnost. Je proces poosebljenja, ki mora dozorevati v vsakem subjektu.« Vzgoje ni mogoče skrciti na preprosto metodologijo. Dejavnost vzgoje je življenjsko povezana z razvojem osebe. »Je neke vrste očetovstvo in materinstvo, kot da bi šlo za nekakšno človeško so-porajanje za razvoj temeljnih vrednot: resnice, svobode, ljubezni, dela, pravičnosti, solidarnosti, soudeležnosti, dostojanstva življenja itn. Prav zato se vzgoja trudi izogibati se vsemu, kar pomeni propadanje, odklon, malikovanje, odrinjenost na rob, nasilje, egoizem itn. Posveča se rasti mladega človeka od znotraj, da bi postal odgovorna osebnost in se vedel kot pošten državljan. Vzgjajati torej pomeni biti z očetovsko in materinsko ljubeznijo udeležen pri rasti osebe. Pomembno pri tem je tudi sodelovanje z drugimi.«

Po drugi strani pa se evangelizacija usmerja v prenos in gojitev krščanske vere; pripada redu tistih dogodkov odrešenja, ki izhajajo iz Božje navzočnosti v zgodovini; posveča se temu, da bi bili ti dogodki poznani in da bi oživel v liturgiji in s pričevanjem.

Potem ko smo poudarili razlike med vzgojo in evangelizacijo, moramo poudariti tudi izreden pomen dopolnjujočega odnosa med človeškim dozorevanjem in rastjo v veri. V svojem nagovoru zborovalcem 23. vrhovnega zbora salezijanske družbe je papež Janez Pavel II. dejal: »Prav ste izbrali, kajti vzgoja mladih je ena izmed velikih zahtev nove evangelizacije.« In kardinal Ratzinger, sedanjí papež, je na srečanju salezijanskih inšpektorjev iz Evrope vabil, naj bodo še naprej »preroki vzgoje«. Prav zato govorimo o »*evangelizaciji z vzgojo in vzgoji z evangelizacijo*«, prepričani, da mora vzgoja dobivati navdih iz evangelija in da se mora evangelizacija prilagajati stopnji razvoja, na kateri se nahaja vzgajavec. Naša vzgoja teži k oblikovanju zrele osebnosti v vsakem pogledu. Naša vzgoja želi voditi k Bogu in človekovi prihodnosti v večnosti.

Če vzgoja želi evangelizirati, mora upoštevati nekatere prvine: prvenstvo osebe nasproti drugim ideološkim ali institucionalnim interesom; skrb za prostor, ki mora biti bogat s človeškimi in krščanskimi vrednotami; kakovost in evangeljska doslednost kulturnih pobud, podanih prek programov in dejavnosti; prizadevanje za skupno dobro; skrb za uboge ... Krščanski vzgojitelj v salezijanskem duhu je tisti, ki v opravljanju vzgojnega dela vidi sodelovanje z Bogom pri rasti osebe. |

»Molite zame«

Foto: J. Hrovatin

Pri tridnevni pripravi na sveto birmo sem birmancem spregovoril tudi o duhovnih poklicih. Pri delu v skupini se je pojavilo vprašanje: »Kako lahko mlad človek zasluti, da mu Bog podarja duhovni poklic?« Na to vprašanje ni enotnega odgovora. Vsak človek je zgodba zase, taka je tudi njegova poklicna zgodba. So neki zunanji dejavniki, ki lahko vplivajo na poklicno odločanje (družina, župnija, družba, sošolci, vera, osebne sposobnosti, čut darovanja ...), najpomembnejše pa je tisto, kar se dogaja v srcu poklicanega. Naj nam o tem spregovori srednješolka Nataša, ki je po duhovnih vajah zapisala takole:

»V začetnem obdobju pubertete sem začela zoreti tudi v veri. Mor-da je k prvim začetkom nekaj pripomogla sestra redovnica pri ve-rouku. Predlagala mi je, naj vsak večer zmolim eno desetko rožnega

venca. In ta desetka zvečer je povzročila, da se je v moji notranjosti, v moji dotedanji otroški veri začel preobrat. To je bilo pri dvanajstih do štirinajstih letih. Vsa tri leta sem molila to molitev zvečer v svoji sobi na kolenih pred podobo Marije. Počasi sem zorela. Nekega dne, ko mi je v glasbeni šoli odpadla ura klavirja, sem se hotela vrniti domov. Šla sem mimo cerkve. In tedaj se je v meni nekaj zgodilo. Zasllišala sem skrivnostni glas: »Vstopi v cerkev!« Neka neznan-na sila me je vlekla tja. Vstopila sem ravno, ko se je začela večerna maša. To je bila zame nepozabna maša. Nikoli prej se mi ni zdelo tako veličasten dogodek, tako globoka. Nikoli prej nisem tako blizu začutila Boga.

Po tem dogodku sem začela hoditi k maši večkrat med tednom. Doma so se začeli čuditi, imeli so me že za malo 'noro', za fanatika. Niso razumeli, da se me je Bog

dotaknil in da se nisem mogla upirati Božji ljubezni. Še posebno pa je bil ogenj v strehi, ko so zvedeli, kaj počnem zvečer v sobi, ko sem navadno molila pozno v noč. Zahtevali so, da preneham s temi 'traparijami' in naj grem raje spat. Dovolj je, če skupaj molimo večerno molitev. In tako je bilo konec moje desetke pred Marijino podobo. Molila sem jo le še na skrivaj v postelji. Vendar sem čutila, da mi je bilo nekaj odvzeto.

V teh letih in v tistem času pa se je v meni oglasil tudi Božji klic: »Hodi za menoj!« Začela sem pre-mišljevat o duhovnem poklicu in čedalje bolj me je privlačeval, toda bila sem še zelo slabotna in Bog je to videl. Strah me je bilo priznati vero pred drugimi in zato mi je bil potreben dar Svetega Duha, ki sem ga prejela pri sveti birmi. Božji klic je iz majhne sapice že prešel v veter. Čedalje bolj sem čutila, da me Bog potrebuje, čeprav sem se dolgo časa otepala in bežala pred tem klicem. Vedno je bil za menoj, še posebno, ko sem prebrala knjigo Povest duše. Po tistem sem bila prepričana, da imam ta poklic in da drugje ne bom srečna. Toda niti besede še nisem omenila staršem. Strah me je bilo ... Odločila sem, da bom še počakala. Hotela sem dozoreti. Mislila sem, da je to le trenutna mladostna želja in navdušenost, ki bo kmalu prešla. In tako sem čakala.

V 14.–15. letu sem se začela vr-teti nekoliko okrog same sebe ...

V meni je bilo preveč sebičnosti, premalo ponižnosti ... Morda me je Bog hotel preizkusiti ... Res je, v meni je še vedno želja, da bi služila Bogu kot sestra. Upam, da mi bo Bog kljub mojim slabostim dal toliko moči, poguma in velikodušnosti, da mu bom zmogla reči svoj DA!

Vsak dan se moja roka steguje po Njegovi, moje srce hrepeni po Njem. Dajem mu svojo šibko roko, svoja usta, svoje noge, svoje srce. Naj me on usposobi za ljubezen in darovanje. In potem bom najsrečnejši človek na svetu.

Molite zame!«

Dragi molivci za duhovne poklice. Bodimo velikodušni v molitvi in pomagajmo njej in njej podobnim, da v njihovih srcih ne ugasne plamen navdušenja za Gospoda in da bi imeli dovolj moči za premagovanje ovir, začeni v lastni družini ...

Lepo vas vabim na molitveno srečanje za duhovne poklice, ki bo v soboto, 24. maja, v Ljubljani na Rakovniku z začetkom ob 9. uri.

Ivan Turk, voditelj SMZ

MAJ

Mariji, majniški kraljici in kraljici apostolov, priporočimo vse mlade, ki jih Bog kliče v duhovni poklic, da bodo skupaj s svojimi starši zmoгли izreči Gospodu svoj velikodušni DA.

JUNIJ

Molimo za diakone, bodoče novomašnike, da bi se zavzeto pripravili na velik dan duhovniškega posvečenja.

JULIJ

Molimo, da bi bila novomašna slavja tako pripravljena, da bi bila močno vabilo za nove duhovne poklice.

MOLITVENI NAMENI

**kraljica
družine**
prosi za nas

Mati,

ki si od Sina sprejela v varstvo
veliko družino človeških otrok:

izprosi nam jasen pogled,
da bomo razumeli
vrednoto nesebičnega darovanja
in zvestobe dani besedi;

izprosi nam pogum za trajne odločitve,
za to, kar prinaša življenje in resnično veselje.

Mati, ki s Sinom kraljuješ v njegovem kraljestvu
in ne nehaš na zemlji spremljati svojih otrok;
izročamo ti fante in dekleta, ki se odločajo za skupno pot,
može in žene, ki so si obljubili zvestobo v sreči in nesreči,
in vse tiste, ki nimajo poguma, da bi si dali besedo zvestobe.

Mati, ki ti ničesar, kar je človeško, ni tuje,
prosi za vse, ki se branijo sprejeti novo življenje,
za vse, ki si jemljejo pravico razpolagati z njim,
in za vse, ki si ga želijo, a jim ni dano.

Tvojemu materinskemu varstvu izročamo naše družine,
da bi bile ognjišča ljubezni
in mladim trden temelj na poti v prihodnost.

Kraljica družine, prosi za nas!!

s. Marija Žibert

19. mednarodne salezijanske igre Mladinski festival športa, kulture in vere Ljubljana, Slovenija, 26. 4.–1. 5. 2008

Od 26. aprila do 1. maja

2008 so v Ljubljani potekale mednarodne salezijanske igre (mednarodna kratica PGS-I). Že devetnajste po vrsti. Vsako leto se na tovrstnem športnem tekmovanju zberejo mladi v eni od evropskih držav. Slovenija je bila že drugič gostiteljica takšnega mednarodnega športnega vrveža; prvič je igre gostila leta 1993.

Fotografije so prispevali: J. Hrovatin, B. Kralj, M. Suhoveršnik, A. Žnidaršič, G. Valič, D. Tomič

Tudi šport **ima dušo**

Začelo se je z uradno slovesnostjo odprtja v športni dvorani Slovan na Kodeljevem. V prepletu kulturnega in glasbenega programa so spregovorili gostje: dr. Milan Zver, minister za šolstvo in šport, apostolski nuncij v RS Santos Abril y Castelló (predsednik častnega odbora), poslanka evropskega parlamenta ga. Ljudmila Novak, vrhovna svetovalka za mladinsko pastoralo pri HMP Maria del Carmen Cannales in predsednik PGS International Giuseppe Bracco.

ZDRAVA TEKMOVALNOST

Za 1400 športnikov so se že v nedeljo pričela tekmovanja po športnih dvoranah in igriščih na raznih koncih Ljubljane. Tekmo-

vali so v košarki, nogometu, odbojki, malem nogometu in namiznem tenisu. Načelo tovrstnih iger je, da v ospredje športa postavljajo kvaliteto iger in zdravo tekmovalnost ter "fair play".

SPOZNAVANJE

Celotne igre so imele močan pečat zlasti na kulturni izmenjavi ob spoznavanju kulture drugih narodov, na poseben način gostujoče Slovenije.

V samo enem dnevu si je npr. preko 1000 športnikov ogledalo in občudovalo lepote »slovenskega podzemlja« v Postojni. Tudi mesto Ljubljana je gostom ponudilo prijetno okolje za srečevanje. Ekipe v raznobarni športni opravi so pritegnile marsikakšen radoveden pogled, srečanje z njimi pa je pustilo prijeten vtis. "Pa kako prijazni so," si je o njih ustvarila mnenje prodajalka, ki je v šolskih dneh vajena tudi drugačnega odnosa mladih kupcev.

TUDI FESTIVAL VERE

19. mednarodne salezijanske igre torej niso bile le »igre«, športno tekmovanje. To je bil čas za srečanje, spoznavanje in povezovanje mladih med seboj. Ker je to festival športa, kulture in vere, kot so vsebinsko igre opredelili organizatorji (don Boskovi salezijanci, izvedba pod okriljem Salezijanskega mladinskega centra Rakovnik ter Zavoda Salesianum), je bilo med igrami poskrbljeno tudi za duhovno ponudbo.

Še zlasti je prišla do izraza skupna sklepna sveta maša v narodnem svetišču sv. Jožefa v Ljubljani, ki jo je daroval ljubljanski nadškof

msgr. Alojz Uran, posamezne mašne dele pa so oblikovali športniki v svojem maternem jeziku.

VSI ZMAGOVALCI

V vseh disciplinah so bili zmagovalci, a tudi tiste ekipe, ki na sklepni prireditvi v Zavodu sv. Stanislava niso prejele zlato-srebrno-bronastih odličij, so bile nagrajene s še bolj pomembnim — z življenjsko izkušnjo, kako pomembno, lepo

»Letos mineva 120 let od smrti don Boska, utemeljitelja salezijanskega gibanja in utemeljitelja posebne vzgojne šole. Njegov nauk se je razširil v 128 držav na svetu, tako da vi, dragi mladi prijatelji, predstavljate danes pravo globalno gibanje. Don Bosko nima le velike vloge v procesu vzgoje in izobraževanja kot posebni vzgojni model, ampak temelji tudi na načelih in vrednotah, na katerih bi morali danes utemeljevati naše človeško sobivanje, sožitje. To je na načelih razuma, vere, spoštovanja, ljubezni. In na čem drugem naj temeljijo sodobni odnosi, odnosi v moderni družbi, kot ravno na načelih don Boska?«

*Mnister za šolstvo in šport,
dr. Milan Zver, ob odprtju iger*

in dragoceno je druženje, spoznavanje drugih, prijateljevanje ... In prav za to je bilo v teh dnevih festivala športa, kulture in vere veliko priložnosti in spodbud.

SUPER PROSTVOLJCI

Velik del bremena pri izvedbi in

pripravi iger so nosili tudi prostovoljci, kakih 150 po številu. Posamezne ekipe so spremljali ne samo na tekmovališča, ampak so jim bili tudi prijatelji, ki so jih v prostem času popeljali po mestu, jim bili v oporo, če se niso kje najbolje znašli, predvsem pa so gostom pokazali, da smo Slovenci prijazni ljudje. Prav slednje so o svojih slovenskih »angelih vodnikov« v svoji oceni iger zapisale malodane vse ekipe.

USPELO JE

»Igre so uspelo« je lahko lepa, a obrabljena fraza, s katero bi lahko opredelili izvedbo

19. iger PGS-I. V hval-

ležnosti vsem, ki so s svojim delom, požrtvovalnostjo in ne nazadnje, z ljubeznijo pripravljali igre in sodelovali pri njihovem poteku, lahko ponosno izrečemo: da, uspelo je! Uspelo je, da je vsa ta množica imela streho nad glavo, da so bili zagotovljeni številni prevozi, da so bile dvorane pripravljene

na športni spopad, da so bile informacije sveže in vedno na voljo, da

... Preveč je vseh nalog, povezanih v organizacijo takšnega dogodka, da bi jih mogli naštet. Izjava salezijanca, ki se je udeležil skoraj vseh 19 iger PGS-I, pove vse: »Tokratne igre ocenjujem kot najboljše doslej«.

Marjan Lamovšek in PR ekipa

VELIKO PREVOZA in dolga vožnja, visok standard igre (s športne strani), premalo časa za uživanje (ladjica, grad), dobra medicinska pomoč, čudovito mesto. **Ekipa iz Belgije**

LEPO JE TUKAJ v Ljubljani. Organizacija iger je zelo dobra. Edino, kar nam ni všeč je to, da je sodnik kdaj na tekmi piskal, pa nismo točno vedeli, zakaj. Naša prostovoljka – vodička je zelo v redu, z njo smo zadovoljni. Tudi okolica nam je zelo všeč. **Ekipa s Češke**

TE SALEZIJANSKE IGRE so ene najboljših doslej. Odlična namestitvev, dobra hrana, odlična organizacija na igriščih. Minus je oddaljenost dijaških domov od športnih dvoran. A to odtehtajo vrhunski vodiči, ki so bili kos svoji nalogi. **Ekipa s Hrvaške**

Dvorišče v don Boskovi vzgoji

Danes pojemo hvalnico športu, kako da pomaga k celoviti rasti mladega človeka. Pa se nam žal mnogokrat sprevrže v svoje nasprotje. Don Bosko je igro že takrat vključil v vzgojo, ne le kot nepogrešljivo prvino, pač pa celo enakovredno. V pravilnik je zapisal, da je namen Oratorija "rekreacija in pobožnost". Don Bosko je preprosto temu rekel dvorišče, ki je skupek vsega, kar je služilo mladim, da so se igrali, gibali, veselili in prijateljevali. Kjer ni dvorišča, pade salezijanska vzgoja. Marsikaj se glede dvorišča spreminja, bistvena prvina ostaja: to je "prostor", kjer mladi in vzgojitelji prijateljujejo v veselju.

Tone Ciglar

HVALA ZA TO, da smo lahko bili na tem turnirju na visoki ravni. Še posebej smo oboževali ekipo

Nemcev, ki nam je pokazala pogum na tekmah. Poljska nas je impresionirala zaradi organizacije iger na igrišču in da so eno, da so združeni. Vse igre so bile na visokem nivoju. Komaj čakamo na PGS-I 2009. **Ekipa iz Ukrajine**

LJUBLJANA je čudovito mesto, veliko pozitivne energije na igrah, prijazni ljudje, zelo okusna hrana. **Ekipa s Poljske**

DOVOLJ JE, DA STE MLADI, PA VAS IMAM RESNIČNO RAD!

S temi don Boskovimi besedami, ki jih spremlja tudi njegov smehljaj, se vsem organizatorjem in sodelujočim na 19. mednarodnih salezijanskih igrah globoko zahvaljujem za ta veliki in uspeli mednarodni podvig. Naj bo Jezusovo veselje v vas in to v največjem obilju (prim. Jn 15,11). Izhaja iz njegovega božanskega srca, zato je veselje zakon mladosti! Mlade športnice in športniki! Čestitam vam za pridobljene zmage! Prepričan sem, da je vsak zmagal vsaj na kakšnem področju! Kdor premaga svojo sebičnost, je med največjimi zmagovalci!

Želim vam lepo praznovanje in vso srečo na poti domov in v življenju! Vse nas spremlja beseda svetega Janeza Boska, ki nam vzklika: »Bodite veseli, delajte dobro in pustite vrabcem čivkati!«

dr. Alojzij Slavko Snoj, inšpektor, ob sklepu iger

MOJI SO ... ma angelčki, ki na igrišču vse dajo od sebe. V naši ekipi smo res dokazali, da na zemlji kraljuje jezik, ki ga ni treba znati, ampak preprosto je v nas. Uživala sem in PGS-I 2008 ne bom nikoli pozabila. **Marta, prostovoljka**

TERESIO BOSCO

Sv. Marija Dominika Mazzarello

Don Pestarino je v Morneseju ustanovil Pobožno združenje hčera Marije Brezmadežne. K njemu je pristopilo pet deklet. Najmlajša je bila 18-letna Marija Mazzarello.

Imela je prijateljico Petronilo, pred katero ni imela skrivnosti. Tudi ona je pripadala istemu pobožnemu združenju. Nekega dne leta 1861 ji je Marija rekla:

»Odločila sem se, da se bom izučila za šiviljo. Ko bom dobro znala obrt, bom odprla majhno delavnico in učila šivati revna dekleta. Bi rada postala šivilja tudi ti? Živele bomo skupaj kakor ena družina.«

Minilo je eno leto. Marija in Petronila sta odprli majhno šiviljsko delavnico na robu vasi. Kakih deset deklic se je prišlo učiti za šivilje. Toda neka novica je vse obrnila na glavo.

Štiri preplašena očesa

Bilo je pozimi 1863. Deklice so komaj odšle domov, ko sta Marija in Petronila zaslišali, kako nekdo trka. Bil je neki potujoči trgovec, vdovec z dvema deklicama. Prosil je, da bi ju obdržali, ne samo podnevi, marveč tudi ponoči, saj ju on ne more imeti doma in tudi ne zna z njima

ravnati. Deklici sta bili tam, s preplašenimi očmi. Starejša je imela osem let, mlajša pa šest.

Tako se je brez »vnaprej določenega načrta« mala delavnica spremenila od tistega večera v zavetišče za revne deklice. Marija in Petronila sta šli prosit k sosedom.

Takoj ko se je po vasi razširila novica, da Mazzarellovi »sprejemata deklice sirote«, so začeli mnogi prinašati drva, odeje, vrečko moke. Pripeljali pa so tudi druge deklice brez doma. Kmalu jih je bilo sedem.

Preden so dekleta začela delo v delavnici, so zmolile zdravarijo. Ko je v cerkvi udarila ura, je Marija govorila: »Ena ura manj na tem svetu, eno uro pa smo bliže nebesom.« Hotela je, da bi njene male vajenke delale za Gospoda: »Vsak vbod s šivanko pomeni eno delo ljubezni za Gospoda.«

Tudi ob nedeljah je Marija hotela storiti kaj dobrega za vse deklice iz vasi. Tako se je porodil neke vrste oratorij. Ob praznikih sta prijateljici zbirali dekleta, jih peljali v cerkev, prirejali zanje igre in sprehode.

Srečanje z don Boskom

Leta 1864 je don Bosko na jesenskem izletu prišel s svojimi fanti v Mornese. Pestarino

je don Bosku predstavil hčere Brezmadežne. Med njimi je bila Marija Mazzarello. Don Bosko je bil presenečen nad dobroto in delavnostjo teh deklet. Na kratko jim je povedal nekaj besed in jih opogumljal, naj bodo vztrajne v življenju, ki so si ga izbrale, in v vaji krepostnega življenja.

Don Bosko je ostal v Morneseju

pet dni. Mariji je vsak večer uspelo poslušati »večerni govor«, ki ga je povedal svojim fantom.

Kakšen ji je očital, da se to ne spodobi. Ona pa je odgovorila: »Don Bosko je svetnik. To dobro čutim.«

Naslednje leto so se hčerke Marije Brezmadežne razdelile v dve skupini. Tiste, ki so se odločile za skupno življenje skupaj z Marijo in Petronilo, je don Pestarino namestil v neki boljši hiši blizu župnišča. Imenovale so se hčere Brezmadežne. Druge, kot Angelina Maccagno, so rajši ostale doma in so se imenovale nove uršulinke.

Zvežčič, ki se je izgubil

Don Bosko je že več let mislil na ustanovitev redovnih sester, ki bi skrbele za dekleta kakor salezijanci za fante. Leta 1869 je dozorel čas za ustanovitev te njegove »druge družine«. Uprl je pogled na preproste morneške »hčere«. Brez veliko hrupa je Mariji in Petronili poslal ročno napisan »zvežček«, ki je vseboval dnevni red in kratek pravilnik, »da bi skupaj s svojimi dekleti začele bolj redno življenje«. Tisti 'zvežček' se je izgubil, toda Petronila si je dobro zapomnila, da je v njem don Bosko podal zelo preprosta navodila: »Skušajte živeti v Božji navzočnosti. Bodite dobre, potrpežljive in ljubeznive. Budno pazite na dekleta, skrbite, da bodo vedno zaposlene. Spodbujajte jih, da bo v njih raslo preprosto, a resnično in neprisiljeno prijateljstvo z Gospodom«.

Leta 1870 se je don Bosko za tri dni odpravil v Mornese, da bi si malo oddahnil, pa tudi, da bi od blizu opazoval življenje »hčera«. Hotel je videti, kakšen učinek je imel njegov 'zvežček'. Bil je popolnoma zadovoljen.

Nastanek HMP

Maja 1871 je don Bosko zbral »svet« salezijanske družbe; sodelovali so Mihael Rua, Janez Cagliero, Pavel Albera ... Dejal jim je: »Mnogi so me vedno znova spodbujali, naj naredimo še za dekleta to, kar z Božjo milostjo delamo za fante ... Bojim se, da bi nasprotoval načrtu Božje previdnosti, če ne bi o stvari resno premislil. Zato stvar predlagam vam.«

Pri neki drugi seji je vprašal vsakega posameznega »svetoval-

Sv. Marija D. Mazzarello

ca« in vsi so dali pozitiven odgovor. Don Bosko se je tedaj odločil, da bo ustanovil hčere Marije Pomočnice. Njihovo temeljno jedro je postala skupina deklet, ki so v Morneseju na čelu z Marijo Mazzarello in pod vodstvom don Pestarina v tišini že živele pravo redovniško življenje.

Prva predstojnica o tem noče nič slišati

29. januarja 1872 je don Pestarino na don Boskov ukaz zbral prvih 27 hčera Marije Pomočnice, da bi izvolile svojo prvo predstojnico. 21 glasov je bilo za Marijo Mazzarello. Toda bila je vsa preplašena in je prosila tovarišice, naj jo razrešijo. Druge pa so vztrajale in don Pestarino je odločil, naj vse izročijo v don Boskove roke. Mariji je odleglo: don Bosko ve, da je ona nesposobna, in jo bo gotovo razrešil ... Toda don Bosko je vedel, kako je sposobna, in jo je potrdil v službi, na njeno veliko žalost.

»S povešenimi očmi, a ne s povešeno glavo«

5. avgusta 1872 je prvih petnajst dobilo redovno obleko, enajst pa jih je izpovedalo prve redovne zaobljube. Med njim je bila Marija Mazzarello. Don Bosko je dejal: »V skrbeh ste, ker so vam celo vaši starši obrnili hrbet. Naj vam ne bo žal, da tako ravnajo z vami na svetu. Samo tako boste lahko storile veliko dobrega ... Vedite se kot posvečene Bogu: s povešenimi očmi, a ne s povešeno glavo« (MB 10,616 sl.). Don Boskovo sporočilo njegovim prvim hčeram je bilo nadvse jasno.

Leto 1878. Hčere Marije Pomočnice so bile že številna družina, razširjene po vsem svetu. Središče družbe so po don Boskovem navodilu premestili iz Morneseja v Nizzo Monferrato. Za Marijo Mazzarello je bila to boleča naloga. Poslovila se je od zelo starega očeta in matere, od pokopališča, kjer so počivali don Pestarino in nekaj prvih članic družbe.

Smrt je prišla z majskim cvetjem

Januarja 1881 so sestre opazile, da se zdravje matere Mazzarello slabša. Konec se je približal spomladi. Skozi okenska stekla se je videlo zelenje in cvetje. Rada je poslušala veseli hrušč deklet, ki so brezskrbno tekale in skakale. Hotela je še govoriti s sestrami. Dejala jim je:

»Rade se imejte. Vedno bodite edine med seboj. Zapustile ste svet. Ne gradite si drugega tu notri. Pomislite na razlog, zakaj ste vstopile v družbo.«

Bog ji je prišel naproti zgodaj zjutraj 14. maja 1881. Zmogla je še zašepetati: »Na svidenje v nebesih.« Dopolnila je 44 let. ■

JOŽE ANDOLŠEK

Pomoč brez napotnice

V postnem času in za veliko noč sem bil s skupino v Etiopiji. To je ena najrevnejših afriških držav, kjer živi 80 milijonov prebivalcev. Ljudje umirajo pri 44 letih. Približno 60 % je nepismenih. Glavno mesto Addis Abeba s štirimi milijoni prebivalcev skriva v sebi vso bolečino, ki je zaznavna v precejšnjem delu Afrike.

V Adis Abebi živi 60 tisoč mladih na cesti. Salezijanci so jim darovali dom, dvorišče za igro, šolo, da se naučijo pisati in brati, delavnice, da se izučijo obrti, ter s svojim pričevanjem - Boga.

Oaza dobrega

Tu v tem milijonskem mestu nudijo salezijanci mladim oazo majhnih skupnosti, da med seboj začutijo drug drugega in tako postanejo vse bolj odgovorni za svoja dejanja.

V tem zavarovanem okolju preživijo leto dni. V tem času prostovoljci (Avstrijci, Španci, Italijani) poiščejo družino otroka, mladostnika v mestu

ali na vasi ter navežejo stike s starši ali sorodniki. Tako pripravljajo prihod otroka v vaško skupnost.

Vrnitev domov

Čas za vrnitev »izgubljenega« je ponavadi dan, ko praznujejo v vasi kakšen znan tradicionalni praznik. Takrat se zbere vsa vas in otroka, mladostnika po vnaprej določenem obredu sprejmejo zopet v njihovo družino, skupnost. Tako so v treh letih omogočili 163 otrokom, mladostnikom, da so se zopet vrnila na svoje domove. Tudi naprej so jim salezijanci v oporo, saj jih osebno spremljajo, z rednimi obiski pa tudi gmotno podpirajo.

Salezijanec Dino pripoveduje zgodbe teh mladih ljudi tako živo, kot da bi se dogajale pred našimi očmi. Nagovorjeni smo bili in Margit je predlagala, da bi z molitvijo in gmotno podpirali ta salezijanski projekt.

Sestre matere Terezije

Jutro je naznanilo, da bo lep sončen dan. Starejši mož v taksiu se je s počasno vožnjo previdno izogibal luknjam, saj je ta stari Dodge zanj edino bogastvo. Pripoveduje, da zelo dobro pozna delo misijonark ljubezni. Po pol ure vožnje smo prišli pred velik areal, pred bolnišnico sester matere Terezije. Bolniki, ki prihajajo ali jih svoj-

ci prinašajo v bolnišnico, ne potrebujejo nikakršnih papirjev, nikakršnih priporočil, nikakršnih napotnic. Vsak je sprejet.

Aids, tifus ...

Andrej nas prijazno sprejme ter nam pove prve informacije o sestrah, bolnikih in prostovoljcih. V prostranih sobah ležijo neozdravljivo bolni.

Predvsem so zaznamovani z aidsom, tifusom, malarijo, tuberkulozo. Bolečina se zarije v naša srca in kljuje.

ZNAMKE VSEH VRST

Dragi prijatelji misijonov! Iskreno se vam zahvaljujem za poslane znamke, ki sem jih prejel v l. 2007. Z vašo zavzetostjo in pomočjo se akcija še nadaljuje, zato se še enkrat priporočam vsem, ki se zanimajo za pomoč našim skrbnim misijonarjem. Omenjeno lahko še naprej izročate v Misijonski pisarni: Kristanova 1 v Ljubljani ali pa na moj naslov:
Saksida Franc
ul. Biasoletto, 125
34142 Trst-Trieste, ITALIJA

Srečujemo nosečnice, ki so HIV pozitivne in nas merijo z žalostnim pogledom. Tu so otroci, ki so jim starši umrli zaradi aidsa in zapustili v njih klice te neozdravljive bolezni. Mnoge najdenčke so sestre v jutranji uri našle pred bolnišnico ali jih je kdo od sorodnikov prinesel k njim v varstvo.

Vsako leto v Etiopiji ostane pol milijona otrok sirot zaradi te smrtonosne bolezni. Ti otroci nas takoj popolnoma osvojijo. Oprijemljejo se nas in iščejo bližino, zavetje, nežnost. Vtis je, kot da so nas že dolgo pričakovali, da bi jim podarili kanček ljubezni.

Služenje najbolj ubogim

Redovne sestre in prostovoljci iz Evrope živijo povsem za najbolj potrebne in zapuščene. Moč prejemajo v tišini v zgodnji jutranji uri v preprosti kapeli pred Najsvetejšim, nato obhajajo sveto mašo. Skrbi in bolečine bolnih prinašajo pred Jezusa. Potem se napotijo k bolnim, da bi ga spoznale na

obličju vsakega izmed njih.

Ostajajo pri bolnih, da bi v miru z Bogom preživeli zadnje dneve življenja. Vsakega se dotaknejo v njegovi notranjosti.

Ob poldnevu, ko smo obšli vse oddelke bolnišnice, nas Andrej pripelje v kapelo. Počasi tudi mi dojamemo, da je Najsvetejše izpostavljeno, le tančica zagrinja hostijo.

Trpeči obrazi

Želel bi, da se me vstali Jezus dotakne v tišini. Pa vse zaman. Pred menoj se vrstijo trpeči obrazi, ki sem jih v tem dopoldnevu srečal. Le s težavo zaznavam, da je na njihovih razbolelih telesih Jezusovo ranjeno obličje.

Želim si, da bi se dokopal do spoznanja, da mi na to veliko soboto ni potrebno Vstalega iskati v grobu, ampak tu v tabernaklju in v trpečih, ki so mi s stiskom roke, z dobrohotno gesto dali vedeti, da je Jezus že vstal in živi.

Dobil sem več, kot dal

Tako Vstalega v tem dopoldnevu srečujem v sprejetju

svoje ranjenost, krhkosti. V trenutku sem se zavedal, da sem bil eden izmed njih, ki sem tako kot oni prosil za sprejetje. Spoznanje, da so mi dali v njihovi bolečini veliko več, kot sem jim dal jaz, vzbudi v meni hvaležnost.

Sestre in prostovoljci želijo s svojo ljubeznijo v njihovo življenje vnesti kanček ljubezni, radosti, veselja in upanja.

Ta velikonočna izkušnja me povezuje z vsemi bolnimi v tej bolnišnici, ki ne morejo več vstati, z vsemi, ki doživljajo ob misijonarkah ljubezni mir velikonočnega jutra.

Pričevanje Petre in Dimitrija

Petra in Dimitrij sta živela in delala šest tednov v bolnišnicah misijonark ljubezni v Addis Abebi in Dire Dawi. V tem času sta mi večkrat pisala po elektronski pošti. Med drugim pravita:

Živiva v bolnišnici, velikem arealu, kjer delujejo sestre matere Terezije. Vsak dan prihaja

k njim procesija ljudi, ki imajo tuberkulozo, aids, malarijo, tifus.

Ta teden sem začela delati tudi s starejšimi. Tako da sedaj masiram bolnike, ki imajo aids, tuberkulozo ... So res ubogi, sama kost in koža. Težko je, ampak na koncu hvaležen poljub poplača vse delo. Dimitrij je zelo pogumen, saj jih najprej cele umije, jaz pa jih nato masiram ...

Lepo je, kljub temu da sva zopet zbolela, on še bolj kot jaz. Dobil je infuzijo, toda sedaj je že bolje. Jaz sem šla že dvakrat v laboratorij, dobila antibiotike, pa bolj slabo pomaga.

Danes sva se vrnila. Vsak večer sva bila pri maši in adoraciji. Bilo je nadvse lepo. Sprva sem mislila, da ne bom zmogla adoracije, češčenja Najsvetejšega. Pri sestrah matere Terezije, ki imajo čisto preprosto kapelo, v tabernaklju pa Jezusa, je molitev nekaj popolnoma domačega, prisrčnega. Na tleh v kapeli je spletena preprosta bambusova preproga ... Navzočnost in preprostost teh sester naju je docela prevzela.

Ni mi bilo težko pomagati bolnim in ostarelim, ampak sem pri vsakem gibu masaže mislila, da jim dajem moč, energijo; v bolnih sem skušala videti Jezusa.

Hvala za blagoslov in molitve! Petra in Dimitri

Prostovoljci - dobrodošli!

Po dogovoru s sestrami in salezijanci v Addis Abebi imamo tudi mi možnost, da bi delali v

njihovih ustanovah kot prostovoljci. V Etiopiji imajo sestre matere Terezije 17 skupnosti, kjer živijo za zapuščene, gobavce, AIDS bolnike, umirajoče, za najrevnejše otroke.

Salezijanci in prostovoljci pa prav tako delajo z otroki in mladimi v šolah, na cesti, v delavnicah, da bi jim omogočili človeka vredno življenje.

Tisti, ki se zanimate za to misijonsko delo, sporočite na spodnji e-poštni naslov. Imeli bomo informativni večer. Sooblikovali ga bodo tisti, ki so že delovali v teh misijonih.

E-poštni naslov:
andolsek@gmx.at

KEREČEV SKLAD

V »KEREČEV SKLAD« za salezijanske misijon(ar)je in za stroške v pripravi postopka za beatifikacijo misijonarja Andreja MAJCNA ste od 25. februarja do 4. maja 2008 darovali:

Belak M., Beričič P., Blatnik M., Brezavšček R., Brezavšček S., Brodarčič M., Cankar F., Čeferin M., Hočevar M., Irsag D., Ivkovič L., Kos M., Kovačič J., Kreslin M., Kužnar T., Macerl I., Meglen I., Mivšek F., Mrzel S., Ozebek M., Pavc M., Peččakaj K.M., Pertoci M., Petrič A., Rejec J., Rihtar F., Savšek T., Strniša A., Škibin K., Škrabec J., Tušar C., Urbanija L., Vidmar J., Vojska V., Žitnik I.V. in nekateri neimenovani dobrotniki. **BOG POVRNI!**

Darujete lahko za posamezne misijonarje ali splošno za misijone, in sicer oddate dar osebno na Rakovniku, po poštni nakaznici oziroma na transakcijski račun Salezijanskega vestnika (gl. str. 3) s pripisom "MIS".

Vsem iskren »Bog plačaj!«

ZA SALEZIJANSKE MISIJONARJE

Romarski shod ob prazniku Marije Pomočnice

Veržej

18. maj, nedelja

Ob 15. uri se bo po ulicah Veržeja vila procesija s kipom Marije Pomočnice.

15.30: sveta maša na dvorišču Salezijanskega zavoda Veržej, ki jo bo daroval **mariborski pomožni škof dr. Peter Štumpf**.

Sveto mašo bodo s petjem obogatili združeni otroški pevski zbori iz Pomurja ob spremljavi orkestra.

Ljubljana Rakovnik

24. maj, sobota

9.00 do 12.30: molitveni dan za duhovne poklice.

11.00: sveta maša, ki jo bo daroval **salezijanski inšpektor dr. Alojzij Slavko Snoj**. Med mašo izpoved obljub novih članov Združenja Marije Pomočnice.

14.30: litanije Matere Božje in evharistični blagoslov.

20.00: maša pri lurški kapeli, procesija s svečkami v cerkev, celonočno bedenje. Sveto mašo bo daroval novi **stiški opat p. Janez Novak**. Po maši celonočno bedenje.

Ves čas priložnost za spoved.

Vabljeni častilci Marije Pomočnice, sv. Janeza Boska, člani salezijanske družine, mladi in drugi romarji.

25. maj, nedelja

Svete maše ob: 5.00, 7.30, 9.00, 10.30, 15.00, 18.30.

15.00: glavna romarska pobožnost. Procesija s kipom Marije Pomočnice med prepevanjem litanij Matere Božje in maša pri lurški kapeli, procesija nazaj v svetišče in evharistični blagoslov z zahvalno pesmijo. Sveto mašo bo daroval **odgovorni urednik katoliškega tednika Družina msgr. Franci Petrič**. Prepeval bo združeni pevski zbor Ljubljana Rakovnik – Ljubljana Kodeljevo.

SKLAD RAKOVNIK

Za obnovo Rakovnika ste od 25. februarja do 4. maja 2008 darovali:

Bartol A., Blatnik M., Božič M., Brezavšček R., Cankar F., Černe S., Černič T., Černigoj M., Dolinar H., Drobnič M., Francelj d.o.o., Gaber J., Galetič M., Garbus M., Glavič M., Gyergyek M., Hodnik M., Horvat A., Hren M., Hribernik J., Jamnik J., Japelj B., Javorškovi, Jesih T., Juhart M., Krajčevi, Krajec D., Krajnc H., Kranjc T., Laknerjevi, Levstek M., Lubej A., Marinič J., Mavrič M., Metelko A., Meža I., Mihelič N., Mirt A., Mlinar T., Mrzel S., Ocepek T., Onušič M., Ovijač A., Perčič F.T., Perušek M., Pestotnik S., Petelin M., Pezdirc V., Pirc M., Potočnik A., Prijatelj E., Purnat A., Radi S., Recelj K., Rihar L., Robnik M., Ropret Z., Rutar A., Rutar L., Savšek T., Sedlarevič M., Selan L., Skrinjar M., Starman T., Strožič A., Sušnik Š., Škerlj A., Škibin K., Šmigovec T., Šolar A., Štalec J., Švara M., Turk A., Turniški A., Vesel M., Vukan M., Zaleznik Z., Zavolovškovi, Železnik C., Žitnik I.V., župnija Rakovnik in nekateri neimenovani dobrotniki.

Svoje prispevke lahko izročite osebno ali nakažete na naslov:

**Salezijanci, Rakovniška 6
1000 Ljubljana
SI56 2420 0900 4141 717
sklic 00 06**

Pri nakazilih na račun navedite oznako **RAK** ter nas tudi obvestite o namenu nakazila.

NAJ VAM GOSPOD POVRNE

priporoča JOŽE ZADRAVEC

Živeti z dobro knjigo!

Hellen Keller se je rodila slepa, gluha in nema, guvernanta Anne Sullivan pa se ji je vsa posvetila ter jo z nešteti »nepomembnimi« dotiki, ki so zamenjali vse, kar sicer zaznajo oči in ulovijo ušesa, popeljala v človeški svet, v svet komunikacije. Brez Anine močne ljubezni bi ostala v temi, brez glasu in smrtni tišini. Postala je svetovno znana pisateljica in zapela malim rečem veliko hvalnico: »Težim za tem, da bi uresničila velike in vzvišene naloge. Toda moja najpomembnejša naloga je, da izpolnim skromne naloge, kakor da bi bile velike in vzvišene. Sveta ne gradijo le mogočni napori njegovih junakov, ampak tudi kopičenje malih naporov slehernega poštenega delavca.«

Ruska kapelica pod Vrščem

Zvonka Zupanič Slavec, Petra Testen, Unireal in ZNANSTVENO DRUŠTVO za zgodovino zdravstvene kulture Slovenije

Veliko število dokumentarnih fotografij, dvojezična besedila, slovensko-rusko, raznolikost tematskih sklopov (pogledi v življenje preteklih rodov, kruto življenje in grozljivih nezgod ruskih vojnih ujetnikov pod Vrščem, petnajstletna spominska srečanja – zadnje nedeljo julija – predstavnikov ruske pravoslavne in slovenske katoliške Cerkve ter političnih oblasti dveh slovanskih držav) dajejo obsežni monografiji Ruska kapelica neprecenljivo vrednost. V zborniškem delu so zbrani prispevki mnogih vidnih političnih in cerkvenih osebnosti od včeraj in danes, ubrani so na misel o simbolu bratskih odnosov in enotnosti dveh slovanskih narodov – slovenskega in ruskega. »Ruska kapelica je simbol trpljenja ruskih vojnih ujetnikov med prvo svetovno vojno v tisoče kilometrov oddaljeni deželi na južni strani Alp,« je med drugim zapisala dr. Zvonka Zupanič Slavec, ki je nosila največji delež pri nastajanju monografije.

Zapeljani. Zlorabljeni. Izigrani.

Christa Meves, prev. Darja Š. Brežnik, MOHORJEVA družba, Celje

Sodobno evropsko družbo vidno zaznamuje upad števila rojstev, porast števila splavov (v Nemčiji na leto okoli 300.000, na družino število rojstev 1,3 otroka), zakonske razveze (vsak tretji, 70 % ločitvenih zahtev podajo žene), rastoče širjenje duševno-psihičnih motenj, nižja se nivo študijskih zmogljivosti (v ZDA je 80 % zapornikov predčasno končalo šolanje),

med mladimi galopira epidemija moralne sprevrženosti (ob razcvetu pornografske industrije: v približno 5.500 nemških videotekah je na voljo kakih 13,2 milijona pornografskih filmov, za kar poskrbi 80 produkcijskih podjetij z ocenjenim letnim prihodkom okoli 75 milijonov evrov in 2.500 zaposlenimi; video filme z otroško pornografijo si letno izposoja 40.000 ljudi), prestopništva, zasvojenosti, osamljenosti, samomorilnih nagnjenj, depresije (raziskava Univerze v Munchnu za Nemčijo: štiri milijone depresivnih, ob upoštevanju alkoholikov, ljudi z motnjami hranjenja ali z drugimi zasvojenostmi se ta številka povzpne na osem milijonov, a tudi pri tem niso vračunani bolni kriminalci). Posledice škodljivih usmeritev v družbi so naravnost zločinske. Na utripajoče rdeče luči opozarja mlade in odrasle, cerkvene in državne oblasti ter razne vzgojne ustanove sodobna pedagoginja in psihoterapevtka Meves, avtorica 113 knjižnih izdaj, prevedenih v 14 jezikov.

Šolanje kot priložnost in izziv

Vesna Radonjič, Maja Ogrin, Tanja Štefančič, INŠTITUT RS za rehabilitacijo

Vsako leto sprejmejo naše bolnišnice okrog 3500 oseb z možganskimi poškodbami; od teh je v celotno rehabili-

tacijo vključenih le 3-5 % prizadetih. Ob »hudih prometnih nesrečah z grozljivimi, tragičnimi izidi« smo običajno bolj pozorni na število mrtvih, prehitro pa spregledamo ali zanemarimo številne druge ponesrečence, ki se lahko še leta borijo s posledicami poškodb – v večini primerov možganskimi. Specialistka klinične psihologije dr. Vesna Radonjič Miholič je s svojima kolegicama na Inštitutu RS za rehabilitacijo pri Soči v Ljubljani svoje dolgoletne izkušnje strnila v knjigo z naslovom Šolanje kot priložnost in izziv po možganskih poškodbah. Vsebinsko bogata in izčrpna knjiga, lahko bi ji rekli »priročnik« z mnogimi nasveti, programi zdravljenja, je prepletena z življenjskimi izkušnjami in izpovedmi ozdravljenih, njihovih svojcev, terapevtov in pedagogov. Poglavitno sporočilo je: pozorno prislusnimo mladim po možganskih poškodbah, zaupajmo vanje ter skupaj z njimi iščimo novih poti v življenje.

Kruh in ribe

Nada Ravbar Morato, MOHORJEVA družba, Celje

Od Bržanije prek Trsta do Soče živi vsaj 563 pripovedi, ki jih je zapisalo 12 odraslih ljubiteljev ljudskega izročila, pri odkrivanju pa je sodelovalo veliko število šolarjev s svojimi učitelji iz raznih krajev Tržaške (Milje, Mačkolje, Lonjer, Bazovica, Nabrežina, Mavhinje). Zgodbe je v narečju pripovedovalo okrog 300 ljudi. Opravili so veliko delo: prihodnjim rodovom so ohranili zgodovinski spomin. Zbirka Glasovi (od vsega začetka jih ureja dr. Marija Stanonik) v svoji najnovejši knjigi »diši po morju – po zbranem pripovednem gradivu, strnjenem v osem poglavij (Pravce, Bajčne in strašljive, Razlagalne in legendne, Zgodovinske, Socialne, Anekdotične, Etnološke, Smešne); s svojimi folklornimi pripovedmi prestopa magično število 10 000 in je prva, ki izhaja v založbi celjske Mohorjeve družbe.

Kmalu zatem je v založbi iste Mohorjeve izšla 33. knjiga zbirke Glasovi z naslovom Tedi ni blo t'ek ko dons, v kateri je Blaž Podpečan zbral 470 pripovedi iz spodnje Savinjske doline.

Nikogaršnji dnevi

Slavica Štirn, MOHORJEVA družba, Celje

Poglavja Odtekanje, Prazno, Zrelost – lahko izpovedno merijo na tri krike, ki brizgajo iz treh lirskih prostorov, treh bivanjskih situacij: otožnih, tragičnih, odrešenjskih. Vendar izbora pesmi ni mogoče strogo zaostri v posamezne sklope: motivi se prepletajo. Prvi sklop s pesmijo Brez izhoda naznanja rezke disonance, sklepa pa ga pesem Prazniki, polna življenjske vedrine (sreča je imeti prijatelja, z njim čutiti tišino gozda, motriti zoreče žito, zaznati vonj potice, spoznavati »kako silna je ljubezen«). V drugem sklopu se vrstijo predvsem motivi »grešnosti«, »strasti«, »samote«, a spet ni

vse tako »prazno«, v tretjem se zgostijo motivi minevanja, smrti, razpadanja, poraženosti, utesnjenosti, samote in malodušnosti. Nepotešenost je temeljna bivanjska sopotnica lirskega subjekta.

Bina Štampe Žmavc je svojo zbirko sonetov (1+50) poimenovala Vaze (izšlo v isti založbi). Da so »vaze« metafora, ki kot srebrne niti povezujejo ves kolorit človekovega zunanega in notranjega sveta, pesnica pojasnjuje v uvodnem sonetu (»vaze« večernih zahodov, vseмирskih daljav, pokošenih trav, zvezdnatega neba, sanj, rož ...). Tudi iz njenih pesmi diha zdaj rahla, zdaj globoka otožnost.

Kristus v kraljestvu voduja

Drago K. Ocvirk, DRUŽINA, zbirka Misijonske vezi št. 5

Esejistično pripovedna tapiserija, ki jo tako večče veze Ocvirkovo pisateljsko pero s poglobljenimi in znanstveno zanesljivimi kulturno, teološko-

misijološkimi in religiološkimi razgledi, je nadvse dragoceno pričevanje za naš slovenski prostor in čas. V dnevniške zapise, ki so nastajali na popotovanju po Beninu, najrevnejši državi na svetu, je primerjalno vgrajeval svoje vedenje o verstvih in temnih stoletjih suženjstva na afriški celini, krščanstvu na evropskih tleh, o črnih lisah islama v deželah bližnjega Vzhoda. Ocvirk je neprizanesljiv kritik vsega, kar ni blagodejno za človeka, vsaj bežno s skalpelom neizprosne resnice reže po šivih raznih evropskih –izmov, ne zatiska oči pred versko in duhovno utrujenostjo, naveličanstvo in otopelostjo krščanske Evrope, razveseljivo pa z nekaterih verstev in krščanstva v Afriki odstira prvine, ki oddajajo svežino duha in drznega poguma. Ocvirkovo oko je razveseljivo radovedno in jastrebsko ostrovidno, slog pisanja vabljev, znanstveni razgledi v ponos Slovence in kristjana.

ZALOŽBA SALVE

Varen pristan

Slavi Selan Trkman, ŠMARNICE 2008 – za otroke

Himno k šmarnicam je v posebni zgoščenki pripravila skupina POT, dogajalni prostor pripovedi je med šolo, domom in kraji, kjer se običajno srečujejo prijatelji. Kdo je zapisovalka zgodb? Slavi Selan, učiteljica, vzgojiteljica, mati, prijateljica, sopotnica otrok, ki iščejo svojo pot, na njej pa se odzivajo le ljudem – s polno mero iskrene ljubezni. Bralca in poslušalca teh »šmarničnih branj« ključno nagovarja v spremni besedi: »Upam, da bo zgodba z vsak dan

novimi dogodki, nepričakovanimi razpleti, zanimiva za mlade poslušalce, da se bodo našli v njej tudi sami in morda tudi z njeno pomočjo reševali svoje težave. Če pa bomo tudi odrasli prisluhnili njihovi stiski, bomo tudi sami našli pravo pot do otrok in v njih odkrivali odsev božjega stvarstva.« Česar ni mogla doseči pripovedovana zgodba, je strnjeno v prošnjo k Bogu.

Odprti oči / Oratorij 2008

Jure Babnik, ur., zbirka Animator, ORATORIJ 2008

Oratorijski priročnik (22. po vrsti) obsega skoraj 200 strani, poglavitna zgodba zarisuje življenjsko pot sv. Pavla, apostola narodov, pri tem pa želi oblikovati otroke in doraščajočo mladino. »Ljubezen, spoštovanje, solidarnost, prijateljstvo z Bogom« so poglavitni nameni oratorijskih srečanj mladih – sv. Pavel je bil eden najvidnejših »stebrov krščanske misli in duhovnosti« prve Cerkve. Naj oratorij po vseh mnogo-

terih »igrarijah« res vzgaja k polnosti krščanskega življenja. Priložnosti za to je na oratorijih več kot preveč.

»Jaz pa sejem pesem«

Zgoščenka, dekliška pevska skupina POT, Tenetiše pri Golniku

Osem dekliških glasov ubrano zapoje dvanajst pesmi, ki bi jim lahko dali skupni naslov: Hvalnica Bogu in vsem dobrim ljudem. Zgovorne so njihove izpovedi, denimo: Peti Bogu v čast, je meni v veselje, Kdor poje, dvakrat moli, Kristjan lahko na mnogo načinov pokaže, kaj je ... eden je ta, da sejem pesem, Z Bogom smo vedno na pravi poti. Moške glasove so na zgoščenki odpeli Andrej, Janez, Damjan in Aleš, pri pesmi Božja zvezdica je sodeloval Otroški pevski zbor iz Tenetiš, na kljunasto flavto pa je zaigrala Tina Pernuš. Na zgoščenki so pevke med drugim zapisale, da se zahvaljujejo Bogu za pevske darove, ki so jih od njega prejele, vsem dobrim ljudem pa za vsa lepa pevska doživetja.

PRIPRAVA ZA TISK | ZALOŽBA | VIDEO | TRGOVINA

Rakovniška 6 | Ljubljana | 01 427 73 10 | info@salve.si | www.salve.si

trgovina je odprta vsak delovni dan 8.00-18.00 | ob sobotah 8.00 - 13.00 ter ob romarskih shodih

NAŠI RAJNI †

Naročniki Salezijanskega vestnika, člani Mašne zveze in molivci za duhovne poklice

Adamič Hedvika, Ortnek
 Antončič Jožefa, Stari trg pri Ložu
 Balažič Marija, Melinci
 Bernjak Terezija, Melinci
 Erjavec Ana, Praproče
 Ferlinc Marija, Malečnik
 Frelih Justina, Šentrupert
 Gerič Ignac, Melinci
 Hozjan Jožef, Melinci
 Jesenko Francka, Škofja Loka
 Kohek Marija, Melinci
 Kohek Ana, Melinci
 Leban Marija, Tolmin
 Legvat Neža, Nova Cerkev
 Lindič Francka, Šentjanž
 Merljak Jožefa, Šempeter pri Gorici
 Mlekuž Alojzija, Log pod Mangrtom
 Pirnat Jerca, Mengeš
 Praprotnik Ivanka, Ljubečna
 Predalič Kristina, Veliki Lipoglav
 Rous Anica, Medvode
 Škrlič Marija, Begunje pri Cerknici
 Sukič Elizabeta, Petrovci
 Suša Miran, Čemšenik
 Teran Nada, Radovljica
 Žalar Jakob, sal. duhovnik, Trstenik
 Žigon Marija, Šempeter

JAKOB ŽALAR

salezijanski duhovnik, 1908–2008

V bolnišnici v Ljubljani je 11. aprila v 100. letu življenja umrl duhovnik salezijanec Jakob Žalar. K večnemu počitku smo ga pospremili v Veržeju. Obred slovesa je ob somaševanju

mnogih duhovnikov vodil beograjski nadškof msgr. Stanislav Hočevar.

Jakobova življenjska pot se je začela 24. 7. 1908, v vasi Grabe, župnija Križevci pri Ljutomeru. Oče Franc Žalar in mati Marija, r. Strajnsak, sta imela veliko kmetijo in bila zelo verna ter povezana z domačo župnijo. V družini je bilo sedem otrok: štiri fantje in tri dekleta. Od deklic

je ena umrla že v otroški dobi. Jakob, najmlajši, je prihajal v salezijanski oratorij v Veržeju in tu je vzklił njegov redovniški in duhovniški poklic. Štiri leta šole je opravil na Salezijanski humanistični gimnaziji v Veržeju (1922–1926), leto noviciata na Radni, kjer je leta 1927 izpovedal prve redovne zaobljube, še prej pa iz rok vrhovnega predstojnika, zdaj blaženega Filipa Rinaldija, prejel kleriško obleko. Prav tam je opravil tudi modroslovnih študij. Po letih pedagoške prakse v Veržeju (1930–1931) in na Rakovniku (1931–1933, vzgojitelj rokodelcev) ter po šestmesečni vojaški službi (1935) in izpovedi večnih zaobljub (1936) ga je škof dr. Gregorij Rožman 4. julija 1937 posvetil v duhovnika.

V šolskem letu 1937–1938 slušbuje kot duhovnik in vzgojitelj v soboškem Martinišču. V letu 1938–1939 je na Radni v noviciatu kot pomočnik magistra novincev in v pastoralno pomoč okoliškim župnijam.

V šolskem letu 1939–1940 slušbuje v Zagrebu v Nadškofijskem konviktu, nato pa v letih 1940–1947 v Donjem Miholjcu v Slavoniji. Tu opravlja razne službe, predvsem pa kot katehet pomaga v župniji, ki šteje tedaj 6.000 vernikov. Poučuje verouk tudi v šoli, kjer je do 400 učencev. Na Hrvaško se vrača pozneje še enkrat, za spovednika v Križevce (1967–1970), kjer je v tistih letih Salezijanska srednja verska šola.

Leta 1947 nastopi pastoralno službo v Beogradu v župniji Device Marije, kamor povabi salezijance nadškof Josip Ujčić. Tu se začne njegova četrstoletna misijonska pot (s presledki) po raznih mestih Srbije in Črne gore. Obiskuje katoličane v diaspori. Vsako nedeljo gre drugam: Smederevo, Požarevac, rudnik Kostolac, Ravna Reka in Šabac. Povsod je precej vernikov in za vsak obisk duhovnika so zelo hvaležni. Od leta 1950 do 1957 je župnijski upravitelj v Nišu, nato v Boru in Zaječarju (1957–1964), ko je tudi dekan niške dekanije, v Kragujevcu (1964–1965) in znova v Nišu (1965–1966). Misijonskega dela v diaspori se sobrat Jakob rad spominja kot življenja v skromnih razmerah, na težavnih potovanjih v vsakem vremenu, peš, s kolesom, pozneje z mopedom, dostikrat v strahu pred milico pod komunistično oblastjo – in v strahu so živeli tedaj katoličani nasploh.

A to so bila zlata leta njegovega misijonskega in pastoralnega delovanja, ko je s podeljevanjem zakramentov prinašal Boga v razkropljene katoliške družine, polne pričakujočega upanja, žive vere in ljubezni do verskih vrednot.

Pastoralno službo je v diaspori opravljal tudi za skupine redovnic. V Nišu je bilo v tistem času približno 25 slovenskih šolskih sester, ki jih je iz Slovenije pregnala komunistična oblast. Tam so delale v mestni bolnišnici in so bile zelo cenjene. Po nekajletnem presledku je Jakob še enkrat v diaspori kot duhovni pomočnik. Štiri leta na Karaburmi v Beogradu (1978–1982) in štiri leta v Nikšiću (1982–1986).

Na Slovenskem je deloval kot kaplan v Cerknici (1966–1967) ter kot spovednik in duhovni pomočnik v Škocjanu pri Novem mestu (1970–1978). Od tam pomaga na Bučki, pa v Dobrni in skoraj eno leto bolnemu bratu Alojzu, ki je bil župnik pri Sv. Petru pri Mariboru.

Leta 1986 je prišel iz Nikšića v skupnost na Trstenik. Rad je pomagal s spovedovanjem tudi na sosednjih župnijah, predvsem v Goričah. Tu in tam je s svojo neposrednostjo in vedrino našel stik z ljudmi, ki so iz občudovalcev njegove pokončnosti hitro postali njegovi prijatelji. Že naslednje leto je na Trsteniku in v domačih Križevcih slovesno obhajal zlato mašo. Leta 1997 je obhajal biseromašni jubilej, deset let pozneje pa sedemdeset let duhovništva, železni jubilej.

Ob pogrebu je inšpektor dr. A. Slavko Snoj o njem dejal: »Hvala Bogu za neprecenljive darove, ki nam jih je izkazal po svojem služabniku, redovniku in duhovniku Jakobu! Hvala trsteniški župniji in salezijanski skupnosti, ki je dobrih dvajset let gostoljubno sprejemala sobrata Jakoba in mu v zadnjih letih ostarelosti, ob pešanju življenjskih moči, lajšala tegobe. Hvala tudi vam, dragi sobrat Jakob, za vašo hudomušno vedrino vse do smrti in za vaše zvesto duhovniško pričevanje in služenje. »Pet je letnih časov,« pravi slovenski pesnik: »pomlad in poletje in starost in smrt in večno petje« (Boris A. Novak). Molimo, da bi ga pod plaščem Marije Pomočnice, skupaj z našimi rajnimi, bili deležni tudi vsi mi, nekoč nad zvezdami!«

Povzeto po nagovoru dr. A. Slavka Snoja ob pogrebu

MARIJA NESTIČ

1955–2008

S težkim srcem in z globoko občuteno pesmijo sta se mešani cerkveni pevski zbor Ljubljana Rakovnik ter dekljiška pevka skupina »Metulji« v petek, 25. aprila, na Žalah poslovila od sopranistke, dipl. ekonomistke Marije Nestič, roj. Mikolič. Še težje so se od nje poslovili njen mož Franjo, hčerka Ana in sin Luka, brata Janez in Franci. V torek zjutraj, 22. aprila, se je za Marijo končal petletni boj z neozdravljivo boleznijo. Svetišče Marije Pomočnice pod zelenim Golovcem je zanjo bil dom miru, molitve in svetih pesmi.

Marija se je rodila zakoncema Cirilu in Rozi Mikolič na štefanovo 1955 v Ljubljani. Ko ji je bilo pet let, se je Mikoličeva družina, ki je dotlej živela v Želmljem, preselila v Ljubljano (župnija Rakovnik). Po diplomi iz ekonomije je njena delovna doba trajala 28 let. Konec novembra leta 1980 sta Marija in Franjo z obredom Cerkve sklenila zakonsko zvezo. Rakovniški župnik Martin Jurčak je v Mariji že v njenih veroučnih letih odkril velik pevski talent, zato jo je privabil k mladinskemu pevskeemu zboru, župnik Anton Rozmarič pa zatem k mešanemu cerkvenemu pevskeemu zboru.

»V rakovniškem pevskeem zboru je prepevala Bogu in Mariji v čast polnih 37 let,« je v poslovilnem nagovoru na Žalah dejal predsednik pevskega zbora Janez Pavšek. Več let je bila Marija priljubljena pevka tudi pri APZ Tone Tomšič ter pevskeem zboru »Gaudeamus«.

Pokončnost, skromnost, vedrina, prijateljska odprtost, srčna ubranost, materinska predanost družini, zvestoba Cerkvi, ljubezen do slovenske cerkvene in narodne pesmi so bile njene vztrajne življenjske odlike. Vse to je vcepila tudi v srca svojih dveh otrok, Luke in Ane. Hvaležnost sta ji vselej, posebno v zadnjih petih letih negotovosti in neprizanesljivih bolečin, z najvišjo mero požrtvovalnosti vračala skupaj z očetom Franjem.

Zato je duhovnik, ki je na čelu žalnega občestva vodil pogrebne molitve, upravičeno med drugim dejal: »Z rokami, sklenjenimi v molitev, smo ob tebi, z usti, razprtimi v pesem, smo povezani s teboj kot še nikoli doslej, zblížala si nas s svojo neomajno vero v vstalega Kristusa, življenje ljubečega Gospoda. V slovo ti

pojejo tvoji pevci, v dragoceno vezenino so spletili svoja srca, v sredi te vezenine je tvoje ime, vsakemu se podarjaš s svojim blagim nasmehom, prijateljsko bližino, s svojim toplim glasom, kakor si ga skoraj štiri desetletja oddajala s kora romarske cerkve Marije Pomočnice na Rakovniku. Vsem nam prišepetavaš o milostnem utrinku poveličanja, kot ga o veliki noči naznanja trojni, tonsko se dvigajoči, veličastni Haendlov Aleluja. Tvoj glas se je v harmoniji glasov prelival v zmagoslavje vstajenja in je bilo lažje verovati v prehajanje vsega stvarstva v en sam praznik. Ko se je oglasil tvoj solo, sem si pri daritvenem oltarju poltiho dejal: To Marija poje! Nekaj nebeško lepega se me je dotaknilo: Bog je ena sama lepota, Bog je ena sama pesem, Bog je ena sama melodija, Bog je ena sama ljubezen!« jz

JUSTI FRELIH

1926–2008

Na tretjo velikonočno nedeljo, 6. aprila, je bilo v Šentrupertu zadnje slovo od Justine Freljih. Ob slovesu od nje je g. Jože Zupan v imenu žalnega zbora med drugim dejal: »Končala se je Vaša življenjska pot, prežeta z eno samo dobroto; zato se danes ne poslavljajo od Vas samo Vaši najdražji, pač pa ves Šentrupert.

Ne vem, če je bila še kakšna faranka tolikokrat botra, kot ste bili prav Vi; izbrali so Vas vsi sorodniki, tem pa ste Vi prišteli še vse tiste, ki ste jim hoteli tako pomagali. Tudi vsako društvo v fari je bilo deležno Vaše pomoči.

Bistveno ste zaznamovali Freljihov rod; moški del se je odlikoval z znanjem, Vi pa ste temu znanju dodali razum, odločno

besedo in odkritost – kar ste imeli na srcu, je bilo tudi v besedah – hinavščine niste poznali.

Mnogim ste pripomogli, da so dobili zaposlitev v Plasti; čim bolj težavne razmere je imel posameznik, tem večja je bila Vaša prošnja, da bi ga zaposlili. Zato je bil odnos med delavci in Vami drugačen kot drugod.

Notranji mir ste iskali v veri; zdaj bo jutranja molitev v cerkvi osiromašena. Četudi zdravje ni bilo vedno tako, kot bi želeli, ste pospremili skoraj vsakega farana na zadnji poti. Še več: le redkokdaj se je zgodilo, da niste dali za pokojnika za sveto mašo in dar cerkvi.

Vaša sreča pa je bila predvsem Vaša razširjena družina, obogatena s številnimi vnuki in tudi pravnukinjami. Sprejemali ste jih kot svoje otroke, skrbeli zanje z najboljšim.

Pot od Vašega doma do poslednjega doma je prekratka, da bi se na njej lahko zvrstili vsi tisti, ki ste jim kdaj v življenju storili dobro; Vaš klic srca je želel pomagati slehernemu, ki je bil kakršne koli pomoči potreben. Mnoge ste sprejemali kot del družine, zato ni čudno, da ste bili v mislih mnogim mati Šentruperta.

Vaš poslednji dom je v neposredni bližini tudi Vam cenjenega gospoda župnika Janeza Vidica – in tudi Vi ste pripomogli, da bosta za vseskozi ostala soseda.

Besede ne morejo izraziti vsega spoštovanja do Vas, moram pa reči, da ste svoje življenjsko poslanstvo tako plemenito izkoristili, da Vam kljub vsej bolečini najožjih in vsega Šentruperta lahko privoščimo miren počitek in hvala za vse dobro, draga Freljihova mama Justi, draga mama Šentruperta!«

J. Zupan

Rešitev križanke SV 2/2008

SESTAVA SV	SVIČNI UREDNIK	GLAVNO UREDNIŠKO URADNIŠTVO	PREJEMNIŠKO URADNIŠTVO	GLAVNA UREDNIŠKA KANCELARIJA	POSREDOVALNA URADNIŠTVA	POSREDOVALNA URADNIŠTVA	POSREDOVALNA URADNIŠTVA	POSREDOVALNA URADNIŠTVA	POSREDOVALNA URADNIŠTVA	POSREDOVALNA URADNIŠTVA
NEKADNI UREDNIK	N	E	A	S	C	A	T			
PREJEMNIŠKO URADNIŠTVO	E	R	B	P	I	T	A			
POSREDOVALNA URADNIŠTVA	R	E	O	M	E	T	E	R		
POSREDOVALNA URADNIŠTVA	S	E	V	N	I	C	A			
POSREDOVALNA URADNIŠTVA	A	D	A	M	I	T	A	L		
POSREDOVALNA URADNIŠTVA	I	M	A	M	N	A	G	A	O	K
POSREDOVALNA URADNIŠTVA	M	E	T	A	L	E	L	M	A	N
POSREDOVALNA URADNIŠTVA	T	H	O	R	E	A	U	B	K	A
POSREDOVALNA URADNIŠTVA	A	N	I	M	U	S	A	N	E	T
POSREDOVALNA URADNIŠTVA	E	N	I	J	E	K	A	I	M	O
POSREDOVALNA URADNIŠTVA	D	I	J	A	K	O	G	N	J	I
POSREDOVALNA URADNIŠTVA	A	K	A	N	T	K	A	R	A	K

Geslo tokratne križanke pošljite do 15. junija 2008

na uredništvo Salezijanskega vestnika. Izžrebali bomo 5 nagrajencev.

1. nagrada: 3-dnevni paket za eno osebo – bivanje v penzionu Mavrica, Salezijanski zavod Veržej, s kopanjem v Termah Banovci.

2. nagrada: knjiga J. Zadravca, Pod tvojim varstvom (ob 50-letnici župnije Rakovnik).

3. nagrada: knjiga T. Bosca, Svetle zvezde salezijanske družine (Salve).

4. nagrada: knjiga D. Maggi in drugi, Tudi šport ima dušo (Salve).

5. nagrada: knjiga Življenjepisa Dominika Savia in Lavre Vicunje (Salve).

				SESTAVILA M. N.	NOVORO- JENČEK	DUŠA (LATINSKO)	DVODELNE ŽENSKE KOPALKE, BIKINKE	OTO HORVAT	OBIČAJ, PRAVO TUDI GR. BOG. PRAVICE	HUNSKI KRALJ (»BIČ BOŽJI«)	LISIČJI SAMEC	KONICA
				PALIČICA ZA NABADANJE MESA IN PE- KO NA ŽARU								
				VNETJE MEH- KIH DELOV OKROG NOHTOV								
				KRIČANJE, VPITJE				SLIKARSKI ČOPIČ				
				TOMAŽ (LJUBKOV.)				DUHOVNIŠKA NARAMNICA				
												RDEČI KRŽ
SALEZI- JANSKI VESTNIK	DREVO TROPESKE AFRIKE	DEKANOV URAD	MOŠKI LIK V MOLITVI SOKRATOV TOŽNIK						REKA V NEMČIJI			
									PREDLOG			
BELGIJSKI PEVEC ITAL. RODU (SALVATORE)						DELEC Z ELEK- TR. NABOJEM				ENAKI ČRKI		
						LJUBLJENEC AFRODITE				ITALIJANSKA RTV		
AFRIŠKA DRŽAVA (GL. M. NAIROBI)							RIMSKI HIŠNI BOG				TRAJNO MOČVIRNAT SVET	TUREK, OTOMAN
							ZASLUŽEK ENEGA DNE					
OTOČJE V JAPONSKEM MORJU				ZBIRKA ST. NORDIJ. BAJK					PRISTANIŠČE TURKU			
				SKLADBA					DOMAČ. PER- NATA ŽIVAL			
SALEZI- JANSKI VESTNIK	BESEDA BREZ NAGLASA							POLKROŽEN MOR. ZALIV				
	KRISTUSOV MONOGRAM							RUSKI VLA- DAR. NASLOV				
VEZNIK			GOZDNA PTICA PEVKA							ROBERT MLAKAR		
			SOLMIZAC. ZLOG							IVAN CANKAR		
PRIVID, BLODNJA												
POSTAVA, RAST					SREDNJE- VEŠKI NAZIV ZA ARABCA							

Nagrajenci prejšnje nagradne križanke

- 1. nagrada:** 3-dnevni paket za eno osebo – bivanje v penzionu Mavrica, Salezijanski zavod Veržej, s kopanjem v Termah Banovci: **Julijana OBLAK**, Glinškova pl. 19, 1000 Ljubljana.
- 2. nagrada:** knjiga J. Zadravca, Pod tvojim varstvom (ob 50-letnici župnije Rakovnik): **Irma GJERGJEK**, Zorana Velnarja, 9000 Murska Sobota.
- 3. nagrada:** knjiga T. Bosca, Svetle zvezde salezijanske družine (Salve): **Darko KOROŠEC**, Frankolovskih žrtev 15, 3000 Celje.
- 4. nagrada:** knjiga D. Maggi in drugi, Tudi šport ima dušo (Salve): **Valerija JANEŽIČ**, Ložnica 12a, 3320 Velenje.
- 5. nagrada:** knjiga Življenjepis Dominika Savia in Lavre Vicunje (Salve): **Zvonimir BLAS**, Florjanska 24, 8290 Sevnica.

Rešitev nagradne križanke v 1. številki SV 2008 se glasi: SEVNICA

NA ODDIH V VERŽEJ

V penzionu Mavrica*, ki deluje v okviru Salezijanskega zavoda v Veržeju, vam ponujamo prijetno preživljanje počitnic v mirnem okolju, kjer je veliko možnosti za sprostitev in rekreacijo.**

Od **4. do 11. julija 2008** bo v potekal **oratorij za družine**. Vabljeni na teden skupnega počitnikovanja ob igri, molitvi, druženju in izmenjavi izkušenj vzgoje. Med nami bo več zanimivih gostov.

Foto: J. Znidaršič

DOBRODOŠLI!

Penzion Mavrica

Puščenjakova ulica 1, 9241 Veržej
Tel: 02 588 90 60 | GSM: 051 370 377
penzionmavrica@siol.net
www.marianum.si

Obvestila

USKOVNIŠKI TEDNI ZA MLADE

1. teden: 20.–26. julij

2. teden: 27. julij – 2. avgust

3. teden: 3.–9. avgust

Informacije in prijave: Marko Košnik in Jože Vidic

ŽELIMLJE – DUHOVNE VAJE

26.–29. junij: za fante in dekleta 4.–7. razreda

30. junij – 3. julij: za fante in dekleta 8.–9. razreda

4.–7. julij: za ministrante

8.–11. julij: za fante in dekleta 4.–9. razreda

12.–15. julij: za srednješolce

Informacije in prijave: Peter Pučnik

ČARNO JEZERO – LJ. RAKOVNIK

7. junij (sobota): začetek ob 9. uri, zaključek ob 16. uri.

Tema: Ukradli ste mi srce

Informacije in prijave: Metod Ogorevc

ČARNA MURA – VERŽEJ

7. junij (sobota): začetek ob 9. uri, zaključek ob 16. uri.

Informacije in prijave: Janez Krnc

ČARNO MORJE – ANKARAN

7. junij (sobota): začetek ob 9. uri, zaključek ob 16. uri.

Informacije in prijave: Jakob Trček

DUHOVNE VAJE ZA MOLIVCE

10.–12. julij: KUREŠČEK

17.–19. julij: VERŽEJ

Duhovne vaje – v letu družine – za molivce za duhovne poklice in druge, ki jim je blizu duhovnost sv. Janeza Boska in njegove matere Marjete. Za obe skupini velja: začetek v četrtek zvečer ob 18. uri s sveto mašo in sklep v soboto s kosilom.

Informacije in prijave: Ivan Turk

www.donbosko.si

don Bosko - tudi danes
za mlade

INFO

Jure BABNIK | Rakovniška 6 | 1000 Ljubljana | 01/42.71.342 | 041/856.452 | jure.babnik@salve.si

s. Metka KASTELIC | Partizanska 6 a | 4260 Bled | 04/57.41.075 | 031/443.771 | smetka@volja.net

Marko KOŠNIK | Rakovniška 6 | 1000 Ljubljana | 01/42.73.039 | 051/337.556 | marko.kosnik@salve.si

Metod OGOREVC | Rakovniška 6 | 1000 Ljubljana | 041/742.559 | metod@salve.si

s. Mira PEČE | Partizanska 6 a | 4260 Bled | 04/57.41.075 | 031/751.851 | mira.pece@volja.net

Jakob TRČEK | Oljčna pot 18 | 6280 Ankaran | 05/65.21.212 | 031/659.841 | jakob.trcek@salve.si

Ivan TURK | Trstenik 23 | 4204 Golnik | 04/27.79.715 | 031/358.018 | ivan.turk@salve.si

Jože VIDIC | Tabor 29 | 1380 Cerknica | 041/728.293 | milan.kavcnik@salve.si

odpri oči

ORATORIJ 2008

Oratorij 2008 bo potekal pod naslovom Odpri oči. Predstavljena bo življenjska pot sv. Pavla, apostola narodov. Ob Pavlovem spreobrnjenju lahko razmišljamo tudi o samem sebi. Vsak dan naj bi bili vsaj za malo boljši in tako odpirali oči za Boga, za bližnje in za dobroto. »Odpri oči!« torej pomeni: »Spreglej in poglej drugače. Videl boš Boga, bližnje in sebe lepše, spreobračal se boš in boš vsak dan boljši!«

Oratorij 2008 bo potekal v več kot 250 župnijah po Sloveniji, skozi cele počitnice. Seznam krajev, kjer bo oratorij, ter čas dobite na spletni povezavi www.oratorij.net/datumi

Savio
KAMP

MARIBORSKO POHORJE
DOMINIKOV DOM
17.–22. AVGUST 2008

Si želiš početi kaj ... ustvarjalnega? Zabavnega? Poučnega?

Si ministrant? Hodiš v 5., 6., 7. ali 8. razred?

Ne čakaj ... Prijavi se! Cena: 60 € (+ prevoz 10 €)

Informacije in prijave:

Gašper M. Otrin, Don Boskov trg 1, Celje

041/558 310 | gashper@gmail.com

BLED - Marijin dom

31. maj: 9:00-17:00 Predstavitve ORATORIJA 08 za Radovljiško dekanijo

7. junij: 20:00 Filmski večer: Pot domov

POČITNIŠKA TEDNA I. in II.

Bled pod drobnogled.

30. junij – 5. julij

11.–16. avgust

POČITNIŠKO UČENJE TUJIH JEZIKOV

(italijanščina, španščina, nemščina, angleščina)

21.–26. julij

ZADIHAJ ŽIVLJENJE

18.–19. julij

23.–24. avgust

Dobrodošli prostovoljci!

Prijave in podrobnosti:

Sestre HMP | Marijin dom | Partizanska c. 6 | 4260 Bled | www.hmp.si

Dva stebra

Podoba Cerkve v vseh časih: ladja na razburkanem morju, ki ji z vseh strani pretijo nevarnosti. Tako kot apostoli po Matejevem sporočilu tekamo, kričimo, smo zaskrbljeni; končno nemočni zbudimo Jezusa, ki mirno spi, kot bi se nič ne dogajalo. Potem nas opozori, da imamo zelo šibko vero. Saj res, imamo vse, kar je potrebno, da nas pekelske sile ne morejo premagati: Jezusovo navzočnost – evharistijo, pomoč njegove Matere – Marijo Pomočnico. Dve resničnosti, kamor naj zasidramo svoje življenje.

Cerkev in papež sta bili za don Boska dve temeljni resničnosti; temu je posvetil vso svojo skrb, ljubezen in predanost. Kot Božji človek je videl težke čase, ki prihajajo za Cerkev in papeža. Kako pomagati? Bog mu je poslal sanjsko videnje, ki mu je nakazalo rešitev v vseh burnih časih zgodovine.

Sanje, ki jih je pripovedoval 30. maja 1862, sodijo med najbolj znane, navadno jih imenujemo sanje o dveh stebrih. V njih je dejansko prikazan boj, ki traja od začetka sveta: med dobrim in slabim, med silami luči in teme, med svetim in grešnim ... Dokončna zmaga dobrega je sicer zagotovljena s Kristusovim odrešenjem, vendar smo vsi, ki smo še na poti, izpostavljeni sovražnim silam, ki nas skušajo pogubiti.

V sanjah je videl velikansko ladjo Cerkve, ki ji poveljuje papež, v spremstvu manjših ladij; naenkrat se znajde na razbesnelem morju in v primežu mnogih sovražnih ladij, ki jo skušajo potopiti. Bilo je že na tem, da bodo zmagali sovražniki.

Kar se iz morja dvigneta dva mogočna stebra: na višjem in mogočnejšem je bila velikanska hostija, spodaj pa napis: REŠITEV VERNIH, na drugem kip Brezmadežne, pod njim pa napis: POMOČ KRISTJANOV. S skrajnimi napori je papežu uspelo ladjo usmeriti med ta dva stebra in jo s sidri privezati nanju. Sovražne ladje so izgubile boj; največ jih je utonilo, druge pa so izginile, morje se je umirilo in Cerkev je slavila zmagoslavje.

Don Bosko je pripoved sklenil z mislijo: »Ostajata samo dve sredstvi, da se rešimo iz tolikšne zmešnjave: pobožnost do Marije in pogosto obhajilo.«

Risba: Erna Puchnar

Na tem je don Bosko gradil svoje vzgojno in pastoralno delo in je bil nadvse uspešen. Končno mu sile teme niso mogle priti do živega. Ne samo svojim fantom v Oratoriju, pač pa je ti dve pobožnosti priporočal vsem vernikom. Bil je zares apostol pogostega in vrednega prejemanja svetega obhajila in zavzetega češčenja Najsvetejšega.

Še posebej se je izkazal kot pravi apostol češčenja in pobožnosti do Marije Pomočnice. Don Bosko Marijo v molitvi, ki jo je sestavil, imenuje »veliko in slavno obrambo Cerkve«, ki je »strašna kakor urejena vojska« in bo »premagala vse zmote sveta«. Le zaupati ji je treba in se ji povsem izročiti

V maju bomo obhajali praznik Rešnjega teleasa in krvi kakor tudi praznik Marije Pomočnice. Mnogi otroci se bodo v prvem svetem obhajilu srečali z Jezusom, številni verniki bodo proromali v Marijina svetišča in se ji priporočali. Skušajmo zasidrati svoje življenje v ti dve pobožnosti, da se tako utrdimo na poti odrešenja. Molimo za papeža, naj v moči Jezusove navzočnosti in Marijine pomoči uspešno krmari Cerkev skozi sedanji čas v blagor vsega Božjega ljudstva.

Priredil Tone Ciglar (po knjigi *Sanjska videnja*, Ljubljana 2006, str. 44–76).

DIJAŠKI DOM **EMAVS**

V dijaškem domu Emavs v Mužlji (Vojvodina) imamo v letošnjem šolskem letu vpisanih 47 fantov, ki obiskujejo različne strokovne ali srednje šole v Zrenjaninu. Letošnje šolsko leto smo del prostorov namenili tudi dekletom, za katere skrbijo notredamske sestre in so zaradi prevelikega povpraševanja imele stisko s prostorom. Vzgojitelji in osebje v našem dijaškem domu ugotavljamo, da se don Boskov preventivni sistem zelo dobro obnese. Trajno usposabljanje nam pomaga, da smo kos temu zahtevnemu in odgovornemu delu. Salezijanci, skupaj z dvema vzgojiteljema,

skušamo ustvarjati prijetno in družinsko ozračje. Pri izgradnji doma in občasno tudi sedaj smo deležni finančne pomoči z Madžarske, iz Slovenije in Italije, kar nam zelo prav pride, kajti mnogi dijaki prihajajo iz zelo revnih družin. Sklad "SZORVANY" pa je s svojimi akcijami dokazal, da "kdor išče, najde, kdor trka, se mu odpre ..." (Jezus). Ko pišem te vrstice, imam lepo priložnost, da se v imenu fantov in osebja iz Emavs iskreno zahvalim za vse, kar ste v Sloveniji naredili za nas. Bog povrni vsem. Stojan Kalapiš

